

Dreptatea

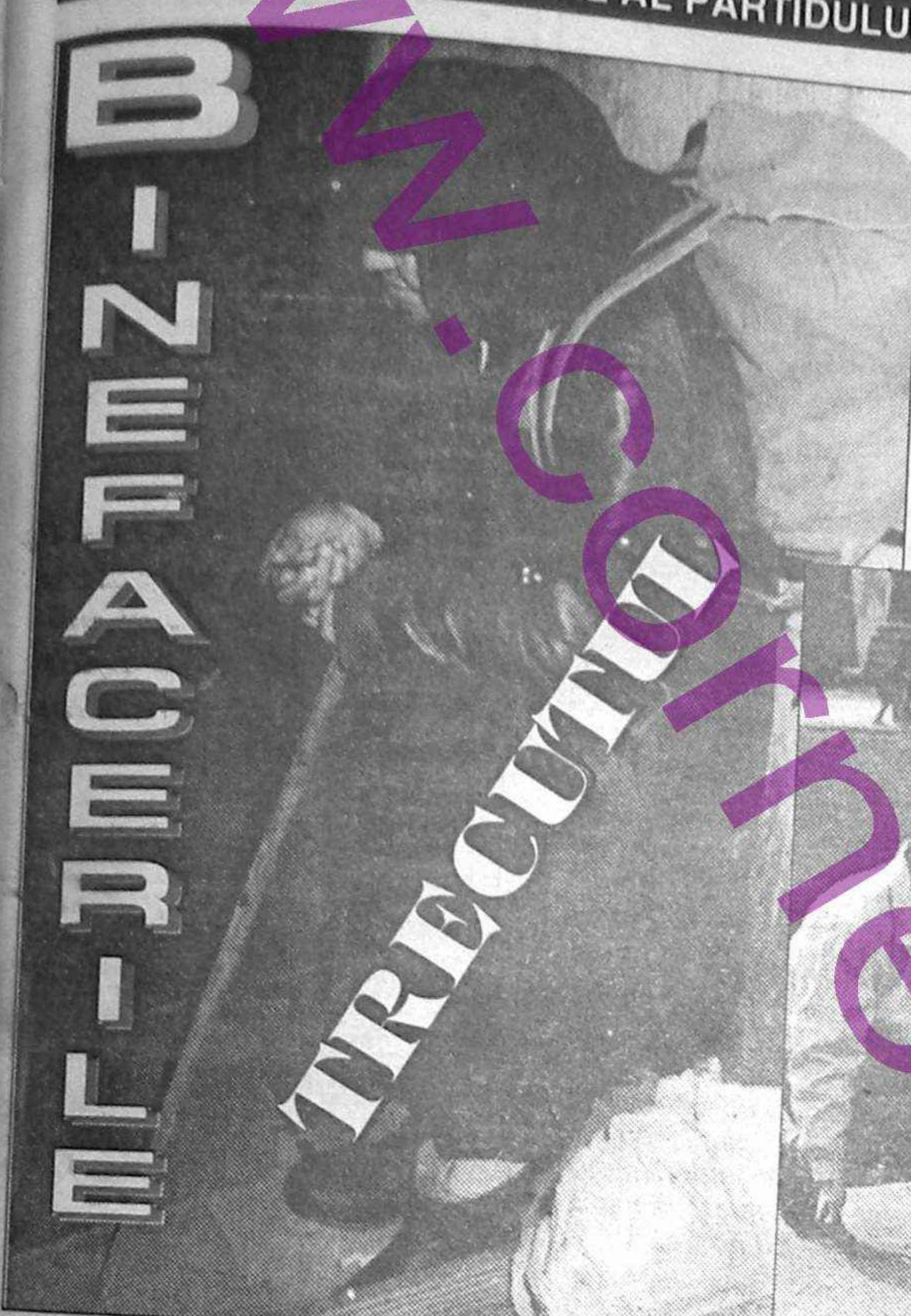
SĂPTĂMÂNAL AL PARTIDULUI NAȚIONAL ȚĂRĂNESC CREȘTIN DEMOCRAT

Din Sumar:

☛ Căldură de la ruși și lumină de la Răsărit

9.197.480

pag. 5

☛ Va mai apuca guvernul Văcăroiu primăvara?

pag. 4

☛ Puterea recunoaște meritele călăilor comuniști

pag. 6

☛ Poafă în fafă, Ion Rațiu și Ion Iliescu

pag. 7

☛ Rezistența românească anticomunistă

pag. 11

☛ Un balon dezumflat: Adrian Păunescu

pag. 13

RE
FONDAT
B
D.M.R.
opei. Es
onven
celebr
st Men
i, fără
ă, ca tr
artid p
minon
e la en
ian, în
apt nă
ci de v
ociere
ale pes
i. No
e poz
ă det
toți de
roced
fi în
R.-ul
i. Man
noi B
R.R.
ază is
in str
le se
le st
st m
onst
asum
măe
cpun
iri.
ai la
Folp

www.romaniaonline.ro

Maxima săptămânii: "Înfrângerile îi întăresc pe cei puternici"
A. de Saint Exupéry

Efemeride

10 - 17 noiembrie (Brumar)

În această perioadă, sunt mai multe sărbători creștine, deosebite, ce trebuiesc pomenite. La 13 noiembrie îl pomenim pe cel dintre Sfinți, Părintele nostru Ioan Gură de Aur, Arhiepiscopul Constantinopolului. La 14 noiembrie îl pomenim pe Sfântul, Slăvitul și întru tot laudatul Apostol Filip, unul din ceata dinților, a celor doisprezece. Și tot în acea zi este Lăsatul secolui pentru postul Nașterii Domnului. La 15 noiembrie îl pomenim, printre alții, pe Cuviosul Paisie de la Neamț, starețul canonizat atât de Biserica Rusă (1988), cât și de Biserica noastră (1992); el aparținând însă întregii ortodoxii. La 16 noiembrie îl pomenim pe Sfântul Apostol și Evanghelist Matei.

11.XI.1918 - Bucovina este eliberată de armata română "în vechile ei hotare până la Ceremuș, Colacin și Nistru", ștergându-se astfel nelegiuirea austriacă de la 1775. Dar, după 22 de ani, rușii aveau să ne smulgă la rândul lor "Țara fagilor", sub pretextul "compensării" deținerii Basarabiei între 1918 și 1940! Până când?

12.XI.1869 - Moare scriitorul Gheorghe Asachi (n. 1788), cărturar umanist, de amintirea cărui se leagă introducerea învățământului în limba română din Moldova anilor 1813.

13.XI.1594 - Printr-o înțelegere secretă dintre Mihai Viteazul și Aron Tiranul, sunt chemați în aceeași zi - la București și Iași - toți creditorii turci (mai multe mii) sub pretextul de a fi plătiți, dar sunt uciși cu toții, până la unul. Acesta a fost semnalul răscoalei țârilor române împotriva jugului otoman.

14.XI.1944 - Moare Panait Mușoiu (n. 1864 în orașul Roman), popularizator al literaturii sociale și umane, militant socialist, primul traducător al "Manifestului partidului comunist" în limba română. Decesul său are loc la timp, deoarece "tovarășii" săi, la preluarea puterii, l-ar fi închis și omorât în închisoare - ca și pe celălalt mare activist comunist, Cristescu "Plăpumarul", primul secretar general comunist din România.

15.XI.1937 - Ion Mihalache își dă demisia din funcția de președinte al Partidului Național Țărănesc deoarece eșuase în politica de înțelegere cu Regele Carol II pentru aducerea la guvernare a PNT.

16.XI.1903 - S-a născut părintele profesor dr. Dumitru Stăniloae (m. 1993), membru al Academiei Române, umanist, figură luminoasă care a îmbărbătat prin exemplul faptei sale pe cei ce s-au nevoit în perioada dominației comuniste.

17.XI.1916 - Pe frontul Oituzului are loc contraofensiva generalului Eremia Grigorescu împotriva armatelor germano-austro-ungare ale generalului Geroek; armata română reușind să-și aducă obiectivul principal: platourile împădurite de la "Fata Moartă". În bătălia de la "Fata Moartă" s-a acoperit de glorie regimentul 13 "Ștefan cel Mare".

Radu-Mihnea Dragomir

La 15 noiembrie 1869 are loc solemnitatea căsătoriei Domnitorului Carol cu Principesa Elisabeta de Wied.

Omagiu pentru cei ce nu mai sunt

Rică Georgescu

La 31 octombrie 1993 a decedat marele patriot **Valeriu Rică Georgescu**, fost ministru, fost director general al Societății "Româno-Americană", conducător al grupului de patrioți organizat de Iuliu Maniu pentru asigurarea legăturilor secrete cu guvernele Marii Britanii și Statelor Unite ale Americii, în timpul războiului mondial, sub ocupația hitleristă. Activitatea grupului Georgescu fiind descoperită de Gestapo, participanții au fost trimiși în judecata Tribunalului Militar, care urma să-i condamne la moarte pentru înaltă trădare în timp de război. În urma intervenției energice a lui Maniu, generalul Antonescu a blocat procesul. Grupul acuzațiilor a rămas în închisoarea "Malmaison" până la 23 August 1944. În anul 1947 **Rică Georgescu** a emigrat în Statele Unite ale Americii, unde prin intervenția

fermă a Crucii Roșii a reușit să-și reîntregească familia. În ultimele decenii **Rică Georgescu** s-a stabilit în Elveția la Geneva. Soția lui Rică este fiica fostului ministru național-țărănist bănățean Sever Bocu.

Înmormântarea lui **Rică Georgescu** a avut loc la Geneva la 3 noiembrie 1993.

Odată cu **Rică Georgescu** dispărea un mare patriot român, care a binemeritat de la Patrie prin temerara lui implicare în relațiile externe din timpul conflagrației mondiale, în favoarea intereselor românești.

Rică Georgescu a trecut la cele veșnice la 31 octombrie 1993 în Geneva.

Soția **Ligia Bocu Georgescu** și fiul **Petre** anunță rudenile din România și Statele Unite ale Americii de pierderea ireparabilă a patriotului și demnitarului, care și-a închinat viața intereselor României.

Dumnezeu să-l așeze în rândurile celor drepiți.

Vlaicu Aurel

Comitetul de Conducere al Organizației Muncitorești Centrale PNTCD este alături de colegul său inginer **Vlaicu Aurel** în greua încercare pricinuită de pierderea tatălui său. Bunul Dumnezeu să-l odihnească în pace!

Cititorii întreabă, medicul răspunde

Subrubrica stomatologică

Apariția dinților temporari se face într-o perioadă de timp caracteristică, între 6 luni și 2 ani și jumătate. Primii dinți apar mai devreme la băieți, în timp ce pentru secvențele ulterioare, fetele prezintă un avans limitat. Unele antibiotice, în special **Tetraciclina**, administrate în perioada de formare a dinților determină colorarea smalțului.

Dr. Carmen Popa

□ **Domnului Dinu Ioan, de 70 ani, din sectorul 6, București**, îi răspundem cu întârziere. Pentru sindromul astenic de care vă plângeți, vă recomandăm vitamine (în cure scurte de 10-15 zile) B₁, B₆, B₁₂ și meclofenoxat 3 pe zi. Mai profitați cât posibil de fructe (mere, struguri) deși nu

compensează cu 75% (!)...

□ **Doamna Mara Stere, din Iași**, ne scrie următoarele: În ultimele 3 luni, are zilnic palpitații, senzații de amorțeală în mâini și în picioare, dispnee, crizele cedând uneori spontan și mai des după ce ia 1-2 tablete Distonocalm. Ar fi bine să luați zilnic 4 tablete Propranolol 0,010 (1 la 6 ore) și Hidroxizin 2 pe zi (dim. și seara). Datorită faptului că nu prea dormiți bine, luați înainte de culcare 1/2 tb. Ciclobarbitol dizolvat în apă îndulcită. Scrieți-ne peste 10 zile de tratament, cum vă simțiți.

□ **Domnului Dorobanțu Ion de 64 ani, din S.A.I.** are urgentă nevoie de Neocristepyn; vă facem cunoscut că-l găsiți la farmacia "Cardia" lângă Liceul Economic Krețulescu.

□ **Domnului Duinea Nicolae de 79 de ani, din sect. 2 București** suferind de cardiopatie ischemică dureroasă și colopatie funcțională îi recomandăm Nitropector 3/zi, Dipiridamol

3/zi și Triferment 3/zi. Vă așteptăm la noi pentru a vă face rețeta compensată. Nu uitați talonul de pensie!

□ **Domnului Petre Gh. de 73 ani, din sectorul 2 București**, veniți la noi la Cabinet (însoțit) să vă dăm o recomandare către dr. Gh. Jovin de la "Fundeni" pentru examen Echo (cardiac și abdominal). Deoarece durerea nu s-a modificat la proba cu Nitroglicerina, fiți liniștit că nu este de origine cardiacă.

Dr. George Calalb

Anunț umanitar

Se caută medicamentul **Maninil** sau **Glibenclamid**. Vă rugăm să telefonați la cabinetul medical P.N.T.C.D. (615 03 39) sau să-l aduceți la noi. Vă mulțumim anticipat.

CONSFĂTUIRE

Sâmbătă, 13 noiembrie 1993, începând de la ora 10, la Casa Sindicatelor din Botoșani se va ține **consfătuirea primarilor, viceprimarilor și consilierilor (locali și județeni) care reprezintă partidele din opoziția democratică. Sunt implicați și primarii, viceprimarii și consilierii independenți. Vor fi prezenți dnii deputați Alexandru Simionovici și Alexandru Ota, precum și reprezentanți din conducerea centrală a partidelor care organizează consfătuirea.**

Consfătuirea va face o analiză a situației economice și social-politice din județ, cu privire specială asupra dificultăților cu care se confruntă administrația locală.

CDR PD(FSN) PNL

Dreptatea

Secretar general de redacție: **MIRCEA VLAD**

Șefi de departament:
VIDIU PATRĂSCANU: politic
IANA STĂNCULESCU: economic
DANIEL PUREC: anchete
ȘTEFAN CALIGA: internațional
IOAN FRANCU: sport
DANA POPESCU: social
PAN IZVERNA: cultură
DAN BANICA: informații

Fotoreporter: **PETTER GHEORGHE**

Grafică și machetare:
ROXANA BURCESCU

Secretar de redacție:
LUMINIȚA PARĂ

Financiar-contabilitate:
ECATERINA BUCĂ

Juridic:
GHEORGHE POPESCU

Documentare:
CONSTANTIN CEACU

Diffuzare:
GHEORGHE DUMITRU, DRAGOȘ CEACU

Secretariat:
GEORGIANA MIJA

Curier:
LUMINIȚA DAMIAN

Correspondenți speciali:
SUA: SILVIA DUTCHEVICI

SUA și Canada:
ADRIAN MIHAIL GRIGOROPOL

Geneva, München:
STELIAN IONESCU

Bruxelles: **COSMIN BROASCĂ**

Correspondenți teritorial:
SORIN GRECU - Cluj

VIRGIL COSMA - Iași

RADU SIMION BORDEANU - Hunedoara

NICU VRANCEANU - Bacău

COSTEL IONESCU - Brașov

MALIN DUMITRU - Alba

VASILE VASILCA - Alba

IONEL BOTEAN - Caraș-Severin

OCTAVIAN MOCANU - Brăila

FLORIN RĂDULESCU - Vrancea

MIHAI ENCIU - Slobozia

GHEORGHE SIMIANU - Suceava

ADRIAN SIMEANU - Argeș

DIANA MUNTEANU - Prahova

CĂTĂLIN POPESCU - Prahova

MIHAIL BARBU - Valea Jiului

GHEORGHE TUDORAN - Arad

SERGIU PARCUȚIU - Arad

Redacția și administrația
Calea Victoriei nr.133, et. 2

Tel. 650 41 25

Fax. 650 64 44

70 179 - București - sector 1

Cont virament nr. 4510501106

B.C.R. filiala S.M.B.

Tehnoredactare computerizată:
RL-Info Teams

Șefi tură calculator:

Viorel Sulică
Mihnea Redu

Tipar executat de tipografia:

România liberă

Anunț

Organizația Muncitorească Centrală PNTCD anunță membrii și simpatizanții săi că **Joi 11 noiembrie 1993, la ora 17, sediul central din B-dul Carol I nr. 34, sala de ședințe din corpul B, etaj I, va avea domnul avocat Răsvan Dobrescu, deputat membru supleant în Biroul de Conducere PNTCD, pe tema:**

"APĂRAREA ȘI GARANTAREA DEPARTAMENTULUI DE PROPRIETATE ÎN CONCEPȚIUNEA PNTCD, CU APLICARE SPECIALĂ ÎN IMOBILELE CONFISCATE DE STAT ÎN DIFERITE FORME".

DIECEZA ROMÂNĂ DE MARAMURȘ face apel la toți românii buni să-și dea obolul pentru construirea Catedralei Mărilor Bisericii și ai Neamului Românesc Sighetu Marmăției, Județul Maramureș. Donațiile vor fi adresate Vicarului Maramureșului - Sighetu Marmăției, Mihai Eminescu nr. 1, Județul Maramureș.

Partidul de guvernământ și soarta funcționarului public

De-a lungul ultimilor patru ani, o colosală campanie de denigrare s-a desfășurat împotriva PNȚCD. Campania a fost declanșată - și continuă și astăzi - de pe platforma urii și luptei de clasă, cultivate 50 de ani împotriva democrației, de către regimul comunist totalitar.

Printre multe denigrări, calomnii, procese de intenții, cu grave consecințe de culpabilizare nedreaptă, atenționări și un avertisment în stare să provoace frisoane și spaime în rândurile funcționarilor au fost propagate și amplificate zvonuri ca: "dacă vin țărăniștii la putere, toți funcționarii de la primării și până la ministere vor fi dați afară din lucrul în administrația comunistă".

PNȚCD este un partid cu adânci tradiții democratice și creștine, bun cunoscător al rosturilor unei administrații bine organizate, cu funcționari competenți, onești și loiali statului.

Guvernele vin și pleacă, administrația a fost și rămâne. Este o realitate ce trebuie recunoscută de către toți, de către toate partidele care guvernează în cadrul unui sistem

democratic. Partidul care ajunge la putere în urma alegerilor electorale vine cu programul său de guvernare, cu propriile sale obiective politice. Aceste obiective pot fi realizate numai în condițiile legilor existente și ale celor ce urmează să fie inițiate și adoptate de Parlament. Numai în felul acesta partidul de guvernământ poate să-și pună amprenta orientării sale politice în societate.

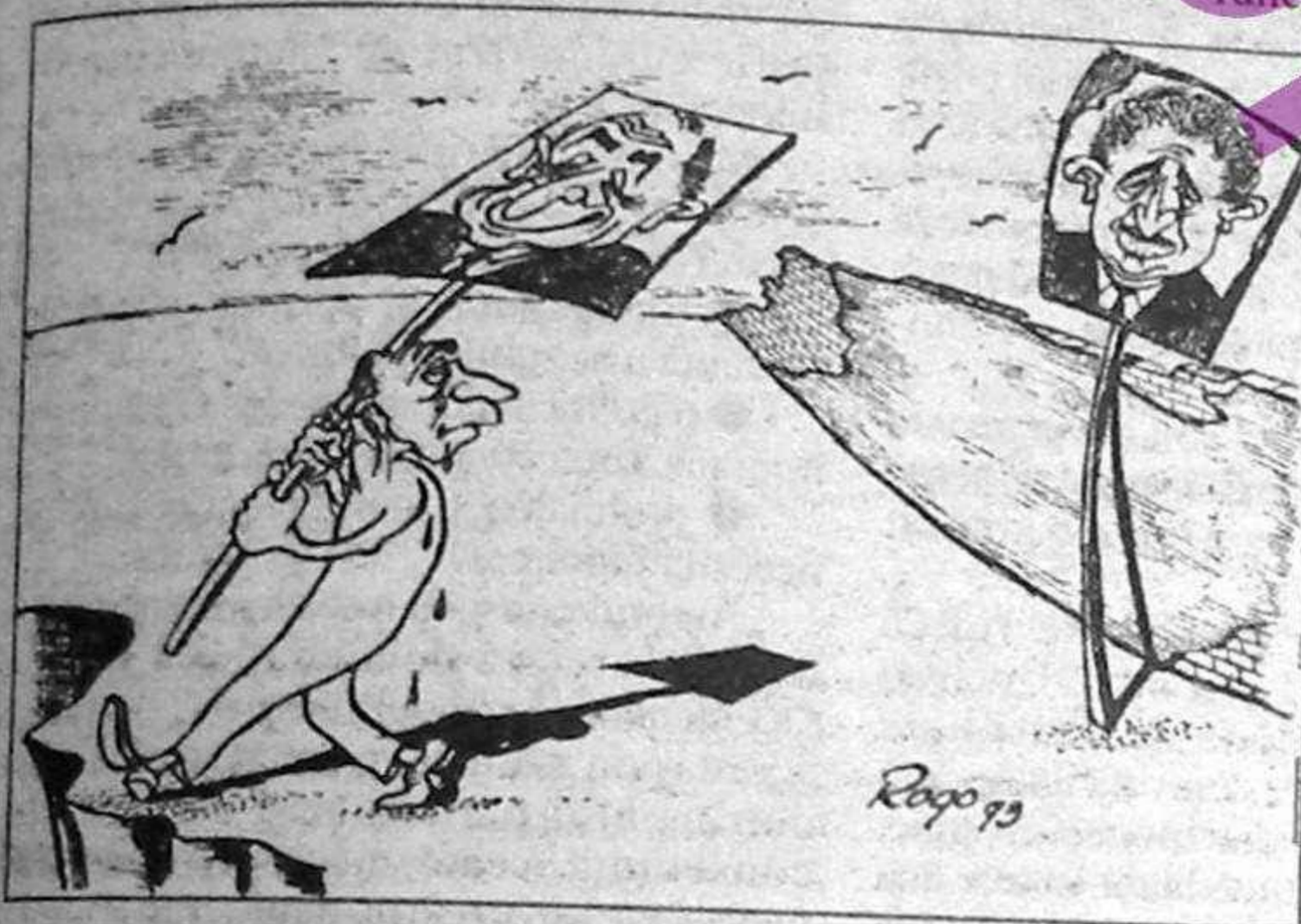
În raport cu partidul de la putere, administrația publică nu se reduce la un instrument al politicii acestuia; prin ea se îndeplinesc atribuțiile puterilor statului. Funcționarii din administrația publică, din cadrul autorităților publice, în general, nu sunt funcționari în serviciul partidului de guvernământ. Ei nu se înlocuiesc, nu sunt îndepărtați ca "foști" în serviciul partidului de guvernământ precedent, după fiecare "moment" al alegerilor electorale generale sau locale. Demiterea funcționarilor are loc numai în urma abaterilor săvârșite de către aceștia și numai în temeiul legii.

Permanența administrației, menținerea în posturi a funcționarilor, indiferent de partidul care se perindă la putere, sunt cerințe ale democrației și totodată ale stabilității și continuității ființei societății, a statului.

În lumina acestor comandamente moderne și democratice înțelege PNȚCD relațiile dintre un partid de guvernământ, oricare ar fi el, și administrația publică.

Prin urmare, să se știe: cei care lansează "atenționări și avertismente" în rândurile funcționarilor, în rândurile cetățenilor în legătură cu bănuite intenții ale PNȚCD de a epura administrația de elementele care au lucrat în administrația comunistă nu fac decât să-și dezvăluie, să-și demaște propriile concepții antidemocratice, totalitarist-comuniste, de neacceptare a pluralismului politic și a democratizării României.

Grigore Lăpușanu-Transilvan

- La început de drum -

A fost constituită Asociația Inginerilor PNȚCD

În urma inițiativei unui grup de membri ai PNȚCD, grup care a avut ca nucleu parlamentarii ingineri, a luat ființă ASOCIAȚIA INGINERILOR PNȚCD.

ASOCIAȚIA, având personalitate juridică, prin hotărârea judecătorească din 14 septembrie 1993, se adresează tuturor inginerilor, membri sau simpatizanți ai PNȚCD, oferind un cadru organizat de exprimare și totodată de informare nemijlocită la diferitele aspecte economico-sociale și politice ale societății românești.

Considerăm că se umple un gol, deoarece această intelectualitate foarte numeroasă și cu implicații în toate sectoarele economiei, nu dispune de un organism propriu, specific, de manifestare organizată democratic. Implicarea în acțiunea de influențare a guvernării, de către intelectualitatea tehnică cu opțiuni democratice, este o necesitate mai ales în momentul actual.

Scopurile ASOCIAȚIEI, așa cum sunt ele prevăzute în statut, sunt:

- Să contribuie la sporirea aportului inginerilor la dezvoltarea științifică, tehnică, economică și socială a țării
- Să contribuie la completarea rezervei de cadre a partidului
- Să sprijine dezvoltarea cercetării științifice și tehnice
- Să sprijine inițiativele legislative ale PNȚCD în domeniul tehnico-

economic

- Să pregătească inițiative legislative

- Să analizeze inițiativele legislative ale Guvernului

- Să organizeze dezbateri profesionale asupra celor mai importante probleme ale economiei naționale

- Să elaboreze, prin membrii săi, studii privind activitatea productivă, de cercetare științifică și în domeniul învățământului tehnic

- Să sprijine inițiativa privată, în special în activitatea de consultanță tehnică etc.

ASOCIAȚIA este organizată pe criterii teritoriale; este în curs înființarea de filiale județene cărora li se asigură autonomia, în limitele statutului.

În conformitate cu statutul pot fi membri, pe lângă persoane fizice, și persoane juridice (membri colectivi) care au în componență ingineri și care-și desfășoară activitatea într-un domeniu ingineresc.

Sediul ASOCIAȚIEI INGINERILOR PNȚCD este la sediul central al PNȚCD, în bd. Carol I, nr. 34, București, corp B.

Secretar general al ASOCIAȚIEI INGINERILOR PNȚCD
Ing. Radu Costești-Argeș

ORDINUL MEDICILOR LA INSTITUTUL FRANCEZ

Asociația Franceză de Ajutor Medical al Românilor, al cărei neobișnuit motor și curea de transmisie este dna doctor Rodica Ivanov, trăiește o continuă efervescență a acțiunii de sprijinire a medicinei în România. În acest cadru, a avut loc la Institutul Francez din România conferința dlui **dr. Jacques Moulin, din direcția de Relații Internaționale a "Ordinului Medicilor Francezi"** despre "Justificarea și misiunea Ordinului Medicilor". Dezvoltând, pe lângă cele două idei de bază, și felul cum este structurată, organizația medicilor din "Hexagon" a fost extrem de binevenită în momentul când problema este stringent de actuală la noi în țară. Unde se confruntă două concepții în această privință. Una, a ministrului Sănătății, **Iulian Mincu**, ce dorește un ordin al medicilor supus Puterii și piesă de manevră a acesteia - iar cea de-a doua îl vrea să fie un for cu obiectivul promovării și apărării intereselor medicilor și a deontologiei discipolilor lui Hippocrate. Au urmat discuții din care nu a lipsit elementul polemic, participând la ele: academicianul **Ștefan Milcu**, dna senator **dr. Tețu**, **dr. Dragoș Nicolescu**, președintele Camerei Federative a Medicilor, **dr. Bogdan Marinescu**, fost ministru al Sănătății, deputat **dr. Remus Oprea**, **dr. Șerbănescu** etc. S-a constatat și subliniat interesul general al tuturor oamenilor în alb față de o problemă deosebită ce trebuie rezolvată spre binele medicinei românești.

care are de apărut un prestigiu câștigat pe plan internațional.

● SPECIALIZARE ÎN FRANȚA

Tot dna **dr. Ivanov** a convocat la sediul P.N.Ț.C.D. o reuniune ce a întrunit o numeroasă asistență, în scopul de a face cunoscute "Condițiile de participare și programul concursurilor de specializare a medicilor în Franța". D-na a dat detaliile cerute tuturor celor interesați, urmând ca cei ce nu au avut posibilitatea de a le afla direct să urmărească ce se va mai publica în ziarul nostru.

Începutul acestei întâlniri s-a bucurat de prezența d-lor **Corneliu Coposu**, președintele P.N.Ț.C.D., și **Ion Diaconescu**, prim-vicepreședinte al P.N.Ț.C.D., doritori să-i salute pe cei prezenți și să se găsească câteva minute în mijlocul lor.

Ioan Frâncu

COMUNICAT

Directia Departamentelor de Studii, Doctrine, Programe a P.N.Ț.C.D., în colaborare cu Asociația Inginerilor P.N.Ț.C.D., organizează în ziua de 27 noiembrie 1993 ora 9.30 simpozionul cu tema "P.N.Ț. și Unirea cea Mare". Vor prezenta comunicări domnii: **Corneliu Coposu** - președinte, **Ion Diaconescu** - prim-vicepreședinte, prof. univ. **dr. Gabriel Tepelea** - vicepreședinte, **Ion Rațiu** - vicepreședinte, prof. univ. **dr. Lia Lazăr** și alte personalități ale partidului.

Lucrările simpozionului vor avea loc în Aula Magna a Muzeului de Istorie a României - Calea Victoriei, nr. 12.

Sunt invitați să participe toți cei care simt și gândesc româneste.

Secretar politic D.S.D.P. al P.N.Ț.C.D.
Nicolae Paraschiv

SECRETARIATUL M.S. REGELUI

12 Octombrie 1993

Domnului Dr. Andrei Coltofeanu
Str. Leonte nr. 8
București

Stimate Domnule Doctor,

Majestatea Sa Regele Mihai I a primit scrisoarea Dvs. din 6 Septembrie și ne-a dat misiunea să vă mulțumim pentru bunele sentimente de devotament exprimate față de Monarhie și de persoana Sa.

Majestatea Sa Regele mulțumește Domnului Ioan Lambru pentru omagiile prezentate.

Vă rugăm să primiți, Stimate Domnule Doctor, expresia deosebitei considerațiuni a Secretariatului Casei M.S. Regelui.

Raluca Sandu
Secretară

VILLA KEMPA - CP 877 - CH-1250 VERSOIX - GENEVA

DIN NOU TIMIȘOARA...

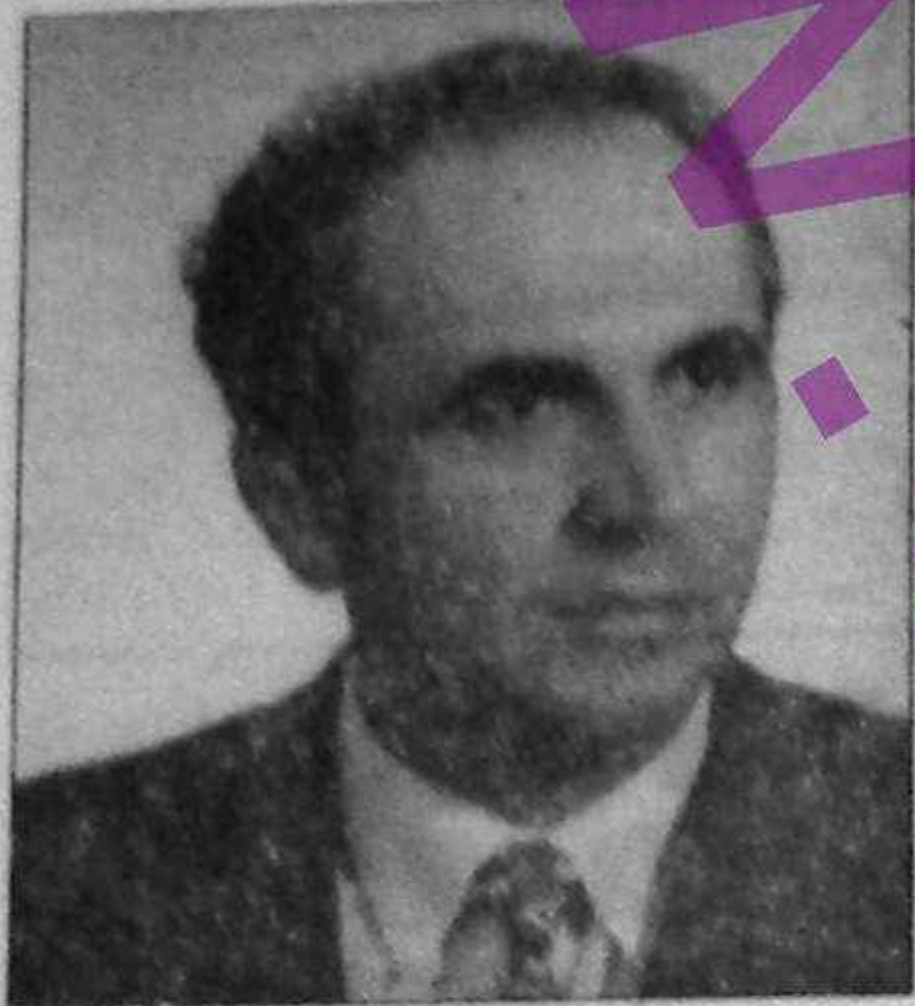
Din nou timișorenii vin să ne reamintească tuturor că suntem români și că avem obligația morală de a ne respecta tradițiile și eroii. Invitația adresată de către primarul orașului de pe Bega **M.S. Regelui Mihai I al României** de a participa la festivitățile ce vor avea loc cu ocazia Zilei Naționale este un act de dreptate și, totodată, de îndreptare a unei istorii siluite vreme de jumătate de veac de comunism impus.

Timișoara, și de această dată, știe să țină fruntea sus! Orașul martir în care trăiesc în bună pace români și maghiari, sârbi și germani, dovedește încă o dată că este profund atașat de istoria și tradiția națională. Rămâne însă de văzut cum va reacționa Puterea... Va ști ea oare să treacă peste interesele politicianiste meschine și va fi într-adevăr românească? Răspunsul îl vom afla curând. De această dată nici Palatul Cotroceni, nici Palatul Victoria nu vor mai putea invoca interese politice majore care ar fi, vezi Doamne, periclitate de vizita Augustului Suveran. Mai mult, nepunând pică în calea acestei invitații și dorințe, Puterea ar putea câștiga ceva capital politic. Mai ales că este în pierdere continuă de viteză...

Ștefan Caliga

Spiritul și principiile democrației creștine

partea I

Democrația creștină este înainte de orice o idee, o filozofie politică și o viziune a modului de a conduce o politică; de cunoaștere a ceea ce este important în politică și a modului în care trebuie să se dezvolte societatea și să se organizeze statul.

În centrul acestei idei se găsește omul, responsabil din punct de vedere moral, față de Dumnezeu și responsabil din punct de vedere politic față de comunitate. De aceea preocupările democrației creștine se adresează atât individului, cât și societății și comunității naționale în ansamblul ei și nu intereselor unei anume clase sau exigențelor unui grup determinat. În consecință, partidul democrat creștin este un partid popular (și nu populist). Ca partid popular, el face eforturi pentru a integra diferitele interese și preocupări ale tuturor claselor și ale tuturor grupurilor pentru a realiza un consens.

Cu alte cuvinte, căutarea constantă a unui echilibru și a unui acord între aspirații divergente și principii contradictorii, care este, în adevăr, un element fundamental al abordării democrat creștine.

Filozofia democrat creștină (pentru că

un partid fără filozofie și ideologie nu poate exista) cere o înțelegere și un efort pentru a concilia poziții antagoniste, în acest fel democrația creștină situându-se în centrul echilierului politic. Democrația creștină caută un echilibru între autonomiile care condiționează viața noastră, deci inclusiv cele politice, preferând soluții moderate rețetelor radicale. O asemenea atitudine implică deschidere la ideile noi și flexibilitate față de situațiile inedite. Aceasta înseamnă că democrația creștină nu urmează ideologiile care pretind a avea răspuns la toate, știind că nimeni nu este perfect, inclusiv democrat creștinii. De asemenea, democrația creștină nu dorește să realizeze un anumit concept teoretic și ideologic, elaborat la masa rotundă sau într-un cabinet de lucru, ci se străduiește să găsească soluții corespunzătoare nevoilor oamenilor și acceptate de către aceștia.

Pragmatismul este deci un element de acțiune al democrației creștine, cu condiția de a nu deveni un scop în sine, adică o ideologie.

Cu această schemă a idealului democrației de inspirație creștină nu dorim în nici un caz să glorificăm mișcarea democrat creștină, dar trebuie subliniat că acest ideal este viu și prezent în stat și societate, el nu obligă, desigur, pe fiecare, în același mod, dar rămâne neîndoiește o orientare generală pentru toți. Programele și acțiunea politică corespunzătoare partidelor democrat creștine din toată lumea dovedește acest lucru. Democrația creștină este o ideologie politică modernă, contemporană, ea este o ideologie a dreptății sociale și a libertății.

Printre creatorii ideologiei democrației creștine în lume se pot număra: Luigi Sturza, și Konrad Adenauer în Europa, Rafael Caldera, Eduardo Frei, Napoleon Duarte în America Latină și alții, atât în Europa, cât și în întreaga lume.

Vasile Stănculescu

(va urma)

O viziune modernă asupra doctrinei creștin-democrate

Fundația pentru Solidaritate Internațională "Eduardo Frei" a publicat recent un eseu al directorului Institutului de Cercetări Creștin-Democrate din Olanda, Jos van Gennip, intitulat "Un legământ cu viitorul".

Prin densitatea ideilor conținute, lucrarea se pretează la o abordare în serial. Totuși, pentru început, ne permitem să propunem cititorului o scurtă prezentare a unor idei fundamentale, cu impact asupra doctrinei și strategiei moderne creștin-democrate.

Anul 1989 a cunoscut un val revoluționar care a dislocat structurile totalitare. Vidul democratic apărut poate fi ocupat cu mișcări coagulate în jurul unor personalități, astfel încât puterea să fie preluată de alianțe între aceste personalități. De asemenea, vidul poate fi exploatat de puterea economică și financiară rezultată din activități licite și ilicite sau de grupuri care să-și promoveze interesele restrânse. În sfârșit, acest vid poate fi lesne umplut de o putere nouă, pseudo-democratică...

Autorul sugerează ca soluție ocuparea acestui spațiu cu partide bazate pe principii ideologice democratice, care servesc implicit și unele interese de grup.

În acest context politic, se ridică problema dacă populația, care în mod spontan acceptă calea capitalistă de dezvoltare (datorită beneficiilor acesteia), va ignora sau nu nevoile sociale în spiritul moralei creștine.

Într-o societate post-totalitară, în care una din problemele prioritare este "refacerea tesuturilor sociale și morale distruse de comunism", rolul creștin-democrației este de "a traduce mesajul biblic în acțiuni politice și sociale".

Lecția istoriei arată că democrația creștină devine atractivă numai dacă oferă protecție împotriva violențelor absolutiste (de dreapta sau de stânga) și un program social care să propună soluții alternative convenabile unor largi paturi sociale;

altminteri, se poate crea spațiu de manevră pentru puteri totalitare.

În opinia autorului, trei elemente sunt definitorii pentru o politică de reconstrucție a societății post-totalitare:

- recunoașterea rolului protecției sociale reale - "de la sărăcie către bunăstare";
- implementarea conceptului economic de piață orientată social și ecologic, împotriva "capitalismului sălbatic";
- protejarea cadrului necesar schimbării liber de valori autentice.

În deceniile următoare, numeroase probleme globale pot fi rezolvate numai în cadrul unor structuri internaționale, care nu contravin intereselor naționale; cu alte cuvinte, un partid creștin-democrat trebuie să fie caracterizat de "autenticitate și autonomie".

Miezul politicii moderne creștin-democrate pentru asigurarea răspândirii acestei doctrine în lume îl constituie:

- un răspuns la cerința socială a coerenței a acțiunilor politice;
- o politică îndreptată spre viitor și îmbunătățirea continuă a structurilor;
- protejarea și păstrarea a ceea ce este necesită înnoire.

Autorul constată o scădere a interesului față de creștin-democrație în Europa Occidentală, leagănul doctrinei, și explică aceasta prin acordarea priorității guvernării detrimentul partidului și doctrinei. În consecință, este necesar transferul problemelor creștin-democrației de la periferie spre centrul preocupărilor, o strategie de revitalizare și ca argument în favoarea unui nou program "Dincolo de anul 2000" și a unei noi Charte a Internaționalei Creștin-Democrate caracterizate prin orientare spre viitor, universalitate și diversitate.

Prof.dr. Virgil Petrescu
Dr. Dan Cuiș

Așteptăm cu interes...

Nu rugini bine frunza prin vîi, că mai tot orășeanul a început să plasmodieze, cu nostalgie, la gura robinetelor de apă caldă: "de ce nu-mi vîi, de ce nu-mii vîi?". Responsabilii cu declanșarea acestei etape de masă a "Crizantemei de aur", Radet, Renel, Romgaz și alte regii, tipă cât pot că au bani de luat și nu au de dat. Astrologic vorbind, iarna aceasta se anunță a fi sub semnul lui Titan (Ice), ceea ce nu-i deloc altă viață, ci cam tot aia de pe vremea când eram sfătuiți să îmbrăcăm o haină în plus. Noroc cu prețurile, la a căror vedere orice român care nu a călcat în Caritas este apucat de călduri.

În rest, toate-s bune. De intrat în Europa, am intrat, iar Văcăroiu are clauza în buzunar și, la orice apariție în public, are grijă să o pipăie și să jubileze. Privitor la președinte, în lipsa unui congres, așteptăm cu interes o eventuală vizită în Iran și... Dumnezeu cu mila!

Marcel Munteanu

Va mai apuca guvernul Văcăroiu primăvara?

"Generoasă" ofertă a guvernului, în recentele negocieri tripartite cu sindicatele, este una "de mizerie", "sub prag de subsistență", apreciază deputatul țărănist, Sergiu Rizescu, căruia i se pare "rezonabilă" cererea sindicatelor de a se stabili un salariu minim pe economie de peste 60.000 lei, atîta vreme cît prețurile cresc vertiginos și fără control. De altfel, însuși Partidul Național Țărănesc Creștin Democrat, care consideră sindicatele "o forță motrică a societății românești actuală", apreciază și sprijină poziția lor în aceste negocieri, precizează parlamentarul argeșean. Relația între această formațiune politică democratică și sindicate este una "viabilă și activă", dovadă de ultima oră, în acest sens, fiind recenta întâlnire pe care domnii Sergiu Rizescu și Mircea Ciomara au avut-o, de curând, la Colibași, la inițiativa Blocului Național Sindical, cu sindicaliști și manageri de pe această binecunoscută platformă industrială argeșeană. Prieții care, dl deputat Ciomara a făcut o expunere pertinentă "asupra stării economice" a țării și a "perspectivelor sumbre" ale acesteia, datorate nefastei guvernări a echipei ministeriale, conduse de dl Văcăroiu. Care echipă, datorită "mizeriei sociale" și tot mai probabilelor "mișcări sociale", ar putea izbucni ca efect al acesteia, "nu va mai apuca primăvara".

Adrian Simeanu

Dacă investițiile străine tot nu vin în România, guvernul investește în străinătate

● Inceputurile unei cooperări dezastruoase

La 20 octombrie 1983, URSS, RDG, RSCD, RPB semnează la Moscova o convenție privind colaborarea în construirea la Krivoi-Rog (Ucraina) a unui combinat pentru îmbogățirea minereurilor de fier (CIM), la care a aderat în anul 1986 și RS România. Atunci s-a convenit:

1. Să contribuim la construcția combinatului cu suma de 782 milioane ruble transferabile, să proiectăm, executăm și să punem în funcțiune prin I.P.R.O.M.E.T., ARCOM, ARCIF obiectivele industriale și sociale preluate de partea română și să livrăm pentru aceste obiective, prin UZINEXPOIMPORT, echipamentele mecanice și electrice necesare. La acestea se adaugă și alte echipamente mecanice în valoare de aproximativ 140 milioane ruble transferabile, necesare altor obiective industriale din URSS.

2. Efortul părții române reprezenta un credit cu dobândă de 3% acordat de URSS, rambursarea urmând a fi efectuată din momentul recepției de către partenerul sovietic prin livrarea timp de 10 ani a unei cantități de pelete (minereu de fier îmbogățit) de 10 milioane tone/an la un preț ce urma a fi stabilit în baza metodologiei CAER.

Datorită transformărilor politice și sociale survenite începând din anul 1989 prin desființarea CAER și a URSS, au apărut întârzieri masive ale termenelor, unele țări participante (Germania, RSC) încetând total activitatea pe șantier.

La 29.12.1992, guvernele României și URSS au convenit ca partea română să continue să execute lucrări până la valoarea de 774 milioane ruble transferabile, pentru care va primi, începând din anul 1993 o cantitate totală de 30,945 milioane tone, egalată pe o perioadă de 10 ani, din Ucraina și restul de 9,163 milioane din Rusia.

● Guvernul Văcăroiu persistă în adâncirea dezastrului

Pentru omul de rând, nespecialist, facem precizarea că volumul de săpături executat de partea română la Krivoi-Rog poate fi comparat cu volumul escavat la canalul Dunăre-Marea Neagră, iar valoarea investiției cu o bună parte din ce s-a cheltuit pentru construirea Combinatului siderurgic de la Galați. Lucrările de construcții-montaj începute, neterminate și abandonate au început să se degradeze iar pentru reluarea lor în starea inițială sunt necesare, suplimentar, importante sume de bani.

Condițiile de lucru la Krivoi-Rog sunt deosebit de grele (climă, cazare și aprovizionare), la care se adaugă și influența câmpului magnetic - foarte puternic - asupra organismului uman. Multe persoane s-au îmbolnăvit (a fost și un mort) iar personalul solicită salarii ridicate.

● Partea ucraineană se eschivează

Partea română a solicitat ca Guvernul ucrainean să-și asume toate obligațiile care reveneau fostei URSS, inclusiv livrările destinate, conform Convenției, altor republici.

Partea ucraineană susține că Guvernul său poate să compenseze numai valoarea utilajelor livrate întreprinderilor din Ucraina (36,6 milioane ruble transferabile), restul fiind "problema fostei URSS". Față de solicitarea părții române de a i se livra 2,5 milioane t pelete pe an, partea ucraineană acceptă numai 1 milion t/an și aceasta numai în condițiile Convenției din 1986, care prevede începerea livrărilor după punerea în funcțiune a combinatului.

● Ar trebui luată o decizie rațională

La luarea unei hotărâri trebuie ținut cont de faptul că partenerul ucrainean nu-și asumă obligațiile de plată pentru utilajele livrate de partea română în contul altor republici din fosta URSS, nu acceptă majorarea cantității de pelete, iar valoarea foarte mare care revine părții române (774 milioane ruble) reprezintă de fapt un împrumut acordat Ucrainei pe o perioadă de 10 ani. În plus, retragerea de principiu a celorlalte țări care contribuiau la realizarea combinatului conduce la incertitudinii în ceea ce privește finalizarea de ansamblu a acestui obiectiv.

Se poate conta pe faptul că partea ucraineană nu a început livrările de minereu de fier prevăzut a se livra în acest an și, ca atare, este periclitată rambursarea împrumutului de stat în sumă de 21,5 miliarde lei și a dobânzilor aferente utilizate în 1992 pentru finanțarea lucrărilor și livrărilor.

Oricum, continuarea finanțării ne-ar aduce o pagubă de 64 miliarde lei!

Pomind de la condițiile contractuale, există riscul pierderii investițiilor făcute până acum la CIM Krivoi-Rog. Nu există în contract obligații pentru partenerul extern, vreo clauză care să permită altă plată către partea română, afară de plata în livrări de pelete, de la Combinatul în construcție. Chiar dacă partea română ar termina complet lucrările și livrările contractate, la

Krivoi-Rog s-ar realiza numai 25% din întreaga investiție. Restul ar reveni părților contractante, care s-au retras din convenție, iar Ucraina nu este interesată să mai investească aici.

Oricum, continuarea lucrărilor la CIM Krivoi-Rog în actualele condiții constituie o aberație condamnabilă. Guvernul ar trebui să trateze cu partenerul ucrainean, pentru recuperarea valorică a efortului financiar depus la Krivoi-Rog, eventual prin livrări de minereu de fier de la alte exploatare din Ucraina.

Mi se pare de neconceput să continuăm, fără nici o speranță, să îngropăm inutil milioane de dolari în stepele Ucrainei, atunci când aceste sume pot fi cheltuite pentru continuarea unor investiții începute în țară, pentru terminarea cel puțin a complexelor de locuințe etc. S-ar crea astfel locuri de muncă în țară și s-ar înviora economia națională.

Barbu Pîțigoi,
deputat PNȚCD

Vor fi considerați nedemni a ocupa funcții importante în stat foștii informatori ai Securității?

La mijlocul săptămânii trecute, aproape 200 senatori și deputați, de toate coloraturile politice, au semnat o moțiune-declarație care viza foștii informatori ai Securității. Moțiunea a fost inițiată de dl senator P.N.Ț.C.D., **Constantin-Ticu**

Dumitrescu. "Astăzi a devenit inadmisibilă și nedemnă alegerea ori menținerea în ierarhiile puterii a persoanelor care au lucrat cu bună știință în perioada 1945-1989 ca informatori ai Securității (ori ai altor servicii străine asemănătoare) depunând note informative prin care denunșau convingerile politice ori atitudinea anticomunistă sau antisovietică a cetățenilor români, fiind sau nu retribuiți pentru activitatea menționată" - se scrie în primele rânduri ale moțiunii.

Acest document va fi supus dezbaterii și aprobării plenului celor două Camere reunite ale Parlamentului. Dacă el va fi și aprobat de către senatori și deputați, atunci va urma adoptarea unui proiect de lege care să definească obligațiile și răspunderile celor care trebuie să-l traducă în fapt. În acest sens, chiar moțiunea-declarație cere "definitorilor de arhive sau de alte date să nu distrugă sau să ascundă orice act referitor la problema informatorilor". Semnatarii acestui document îi declară în fața țării pe acești **agenți informatori nedemni de a mai deține funcții ori de a ocupa posturi importante în stat** (președinte, prim-ministru, membru în Guvern, judecător, parlamentar, prefect, primar etc.).

Totuși, există o nedumerire: cine va oferi garanția că, în timp de patru ani, unele dovezi nu au fost distruse, iar altele falsificate?

Dana Popescu

Căldura de la ruși și lumina de la Răsărit

Când în primăvară nu aveam îngrășăminte chimice pentru agricultură, vina era a celor care au desființat CAER-ul, din care cauză au fost încercate itele decontărilor, iar noi nu mai aveam cu ce plăti gazele naturale importate, principala materie primă pentru îngrășăminte chimice. Acum a venit iarna și suntem mai vinovați că ne-am îndepărtat de ruși și nu ne mai dau gaze ca să avem căldură. Trebuie să facem export ca să avem valută cu care să plătim gazele. Altfel rămânem reci - ne spune guvernul. Norocul nostru este că nu importăm petrol de la ruși, decât în cantități foarte mici, că am fi rămas și fără motorină până făceam un nou CAER sau intram în CSI. Dar nici eu gazele nu suntem departe, după propaganda care se face acestui "ajutor" pe dolari, deși, dacă e să ne orientăm după consumul din 1992 numai 9% din total gaze utilizate au fost din import. Iar dacă ținem seamă că din totalul consumului de gaze cca. 60% este utilizat de industria chimică, din care în principal pentru industria îngrășămintelor și a maselor plastice, rezultă că pentru căldură ponderea gazelor din import este nesemnificativă. Și atunci, de ce atâta tevatură că depindem cu căldura de

ruși? Surprinzător este că deși în anul 1989 am avut o producție de gaz metan de 22,2 miliarde m.c., în anul 1991 aceasta a scăzut la 17,2 miliarde m.c. Oare cauza să fi fost lipsa indicației prețioase? Ce a lipsit în acest sector pentru a menține nivelul producției? Că nu-mi închipui să se fi hotărât conservarea surselor energetice primare. Dacă ar fi așa, ce rost are extinderea rețelei de distribuție a gazelor naturale pentru încălzire, așa cum recent a aprobat o asemenea măsură guvernul?

Sigur, se poate spune că speculez sublimierile privind importanța gazelor naturale de la ruși pentru a presupune orientarea viitoare a politicii economice a guvernului. Și recunosc că tocmai acest accent, pe nevoia de ruși, mi-a atras atenția că ar exista un substrat politic mai profund. Nu mă gândesc la simpla relație de comerț. Aceasta trebuie să fie normală, pentru că atât gazele cât și dolarii au același miros, ori de unde ar fi. Dar a neglija producția internă pentru care nu trebuie invenții străine și a importa gaze înseamnă mai mult decât numai grija pentru căldura de la ruși.

Ionel D. Strâmbu

Toată puterea, cu orice preț!

Sfânta mare nerușinare: La numai 3 ani de la revoluție, Puterea recunoaște meritele călăilor comunisti

Săptămâna trecută, dl senator P.N.Ț.C.D. Ioan Paul Popescu a adresat, în plenul Camerei superioare a Parlamentului, o interpelare dlui Nicolae Spiroiu, ministrul Apărării, interpelare al cărei conținut ne-a șocat, deoarece dezvăluie o nedreptate în stil stalinist, comisă de actuala putere.

După cum se știe, în perioada 1945 - 1959, o serie de ofițeri ai Armatei Române - Gheorghe Arșănescu, Petre Armăuțoiu, Toma Armăuțoiu, Domoșeanu, Nicolae Dabija și Călin Uță - au organizat și au condus rezistența anticomunistă în munți. Parte din ei au pierit în lupte, parte au fost prinși și executați de comunisti.

P.N.Ț.C.D. și A.F.D.P. au cerut Ministerului Apărării ca acești eroi ai rezistenței să fie avansați în grad, post mortem. Însă, în același timp cu respingerea cererii a fost avansat la gradul de general magistratul militar comunist Eftimie Călin, cel care a pronunțat sentința la moarte a eroilor martiri mai sus menționați.

Tovarășul Eftimie a declarat recent că *dacă i s-ar cere din nou să-i condamne la moarte pe cei șase ofițeri, ar face același lucru.*

O declarație aberantă pentru orice om cu bun simț. Nu și pentru tov. Eftimie, în cazul căruia spusele proprii se înscriu într-un anumit tip de logică. Și în aceeași logică președintele de la Cotroceni - singurul din stat care are dreptul să avanseze ofițeri la gradul de general - l-a reabilitat și promovat pe "sărmanul" Călin

Eftimie.

Ne-am întrebat de multe ori până unde se poate întinde coarda? Acum, avem răspunsul. Într-un mod revoltător și absurd, sentimentele ne sunt călcate de aceeași șenilă a tancului victorios devenit celebru de acum patruzeci și nouă de ani.

Ovidiu Patrășcanu

Toată lumea este de acord că actuala putere știe să se îngrijească de ziua de mâine. Dar nu pentru țară - lucrurile sunt limpezi, deci nu-le mai comentăm - ci pentru propriul folos. Oamenii fideli ai actualului regim sunt sădiți cu grijă în structurile economice, în justiție, armată, poliție, pe la prefectură, în rândul personalului din ministere și în alte poziții-cheie din care nu vor putea fi scoși nici cu tractorul. Singura mare durere a puterii este că în administrația locală este slab reprezentată. Unde, dacă ar fi prezentă, ar putea să vâre iar frica în oase - lucru valabil mai ales în mediul rural - și în virtutea acesteia să fie iarăși votată la alegerile legislative.

În condițiile date, singura alternativă rapidă ar fi dizolvarea Consiliilor Județene (unde evident este majoritară Convenția Democratică) și organizarea unor noi alegeri, după cum a declarat și premierul pedeserist Văcăroiu. Pretextul pentru dizolvare îl constituie așa-zisa ineficiență a Consiliilor. Așa-zisă ineficiență, deoarece administrația

locală nu își poate desfășura normal activitatea în absența Legii bugetului care trebuia să apară la trei luni de la promulgarea Legii administrației locale. Situația, care în fond e o încălcare a legii de către putere, durează de mult de un an de zile, dar ea persistă pentru că avantajează actualul regim prin aceea că astfel se pot pune bețe în roate Convenției Democratice. Ce contează că toți cetățenii acestei țări suferă de pe urma acestei stări de lucruri?

Dar puterea nu se mulțumește numai cu această atitudine pasivă. De curând printr-o hotărâre guvernamentală consilierii - reprezentanți ai comunității - delegați la Consiliile Județene nu mai sunt remunerați pentru ședințele respectivelor Consilii. Prin această hotărâre guvernamentală, practic se desființează consiliile - un consilier în aceste condiții nu depășește un salariu net de 40 000 lei - iar voluntariatul 12 ore pe zi nu mai este nimeni dispus să facă.

Această atitudine agresivă a Puterii este la rândul-i suspectă de încălcare a legii, deoarece hotărârea guvernamentală cu pricina este dată cu o extrapolare a legii salariale din funcționarului public, care prevede neplata pentru ședințe, doar în cazul președinților și vicepreședinților Consiliilor, nu și al consilierilor.

Dar ce mai poate conta în fața furiei oarbe pentru consolidarea pozițiilor? Se poate face orice, după cum se vede, cu orice preț.

Ce ar trebui să facă președintele... dacă ar putea

Potrivit Constituției, România este o republică. Așa au căzut sorții, căci referendumul din 1990 a fost, de fapt, o tragere la sorți. Și tot potrivit Constituției, președintele are, printre multe altele, competența de a prezida - atunci când crede el de cuviință - ședințele guvernului și pe aceea de a fi garantul respectării legilor în Stat. Pe lângă acestea, mai are și o îndatorire: să fie imparțial din punct de vedere politic. Cugetând la toate acestea înscrise în textul Constituției și privind la cele ce se întâmplă, s-ar putea trage concluzia că persoana președintelui ar fi un personaj de basm, care să împace în el porniri dintre cele mai potrivnice.

Să le luăm pe rând.

Prezidează ședințele guvernului. Păi, ce să caute acolo dacă este imparțial și dacă el nu este factor executiv? De aceea dl Iliescu nici nu are de gând să participe. Altminteri ar apărea ca un fel de Zaharia Trahanache, dar acest rol este deja ocupat de alt președinte, al Senatului.

Apoi președintele mai trebuie să fie și imparțial politic. Această obligație este stipulată și în alte constituții, dar, în general, a rămas literă moartă. Și este firesc să fie așa. Ar trebui să fie cineva în stare să se dedubleze precum un erou de poveste care se dă de trei ori peste cap și devine altcineva, iar dacă într-adevăr ar exista o astfel de persoană, ar trebui să avem serioase rezerve asupra stabilității sale psihice. Dar dinspre partea aceasta n-avem a ne teme. Dl Iliescu este un om zdravăn la minte și dă dovadă mereu că este consecvent cu principiile sale. (Nu mai departe s-a văzut cum a împroșcat cu venin în opoziție la întâlnirea de la Viena.)

În sfârșit, președintele este garantul respectării legilor. Foarte frumos zis. Aici dl Iliescu ar putea face ceva. Ar putea fi un adevărat cerber al justiției și, în general, al respectării

În "epoca" celor trei trandafiri, ȘOMAJUL E ÎN FLOARE

Județul Dâmbovița, se putea altfel?, stă pe roze. O dovedește numărul șomerilor: 36 436. Au încetat șomajul sau post-șomajul 1 017 persoane. Trăiesc din ce de Domnul (Cel de Sus, nu emanatul). Pe categorii sociale, 32 619 persoane (aproape 90%) sunt foști muncitori, 495 au studii superioare, 3 322 - medii. Peste 60% din cei fără loc de muncă sunt femei, cifra exactă: 22 166. Tinerii, 5 000, au absolvit liceele din județ, în anul școlar 1992-1993, bat la ușa Centrului de Plasare și Șomaj. (Re)încadrări în muncă: 4 854 persoane. O picătură într-un ocean de șomaj. Centrul de Calificare și Recalificare județean, în lipsa cursanților, șomează. Cauze: plata cursului (40 000 lei) și, în eventualitatea (re)calificării, nesiguranta gășirii unui loc de muncă. Rata șomajului (9%) nu ține de cald, în sezonul rece estimările sunt sumbre. La SARO vor fi disponibilizați 700 angajați, la UPET cca 2 000...

Și când te gândești că, în campania electorală, dl Iliescu promitea un milion noi locuri de muncă. Vorbe, vorbe, vorbe...

George Mircea

aplicării legilor. Și ar face o operă pentru care ar rămâne în istoria țării. Dar disprețul față de legi te apucă de nas. Presa este saturată cu relatări despre încălcarea lor, iar corupții moțâie liniștiți mai departe în guvern, în administrație în general. Aplicarea Legii fondului funciar este o batjocură. Pe deasupra mai avem și prefecți cu certificate de handicapati. Un primar șef de partid naționalist își face capital electoral slujindu-se de renumele unei societăți-tripou "Caritas". Mai nou, funcționarii ambasadelor române sunt calificați de însuși ministrul de resort ca netoți. La toate acestea, dl Iliescu răspunde cu explicații, cu pertractări, cu vizite de lucru și alte străngeri de mâini. Dl Iliescu este dibaci și eficient pentru domnia sa. Țara are nevoie însă de un conducător destoinic și înțelept. Dar nu de la domnul Iliescu așteaptă țara ceva. Singura persoană care poate face ceva,

cel puțin în cazul României, este numele regelui, care nu este dependent nici politice, nici sentimental, nici material de vreo forță.

Decamdată așa au căzut sorții. Aceasta este constituția. Dar constituția se schimbă, ca și oamenii, ca și vremurile. Până una-alta, puterea, în frunte cu ei președinte, serbează, adică face campanie electorală. După ce a furat revoluție, acum vrea să acapareze trecutul. La 1 Decembrie, vrea să serbeze Marea Unire, cu condiția ca PNTCD, și general opoziția, să facă figurație precum chipurile voievozilor din serbările din vremea lui Ceaușescu. Dar asta nu se poate. Nu mai sunt vremurile acele. Altcineva ar trebui să fie acolo în fața prezidiului - Regele Mihai.

Dan Bănuț

Bulversarea valorilor este unul dintre cele mai tragice efecte ale comunismului. Restabilirea unei reale ierarhii morale și politice în societatea omenească este posibilă numai prin aducerea la lumină a adevărului. Dar adevărul nu este cel preconțuit de slugile puterii comuniste din trecut sau din prezent, ci este acea stare de fapt care rezultă din simpla constatare a unor realități obiective. Lăsând cititorului posibilitatea de a găsi singur adevărul, prezentăm în continuare opiniile ale unor personalități publice binecunoscute astăzi pe scena politică românească.

Ion Iliescu - Cuvântarea la Congresul al X-lea al PCR, august 1969:

"Raportul prezentat de tovarășul Nicolae Ceaușescu și proiectul de Directive supuse dezbaterii Congresului prezintă liniile directoare ale politicii interne și externe, ale activității partidului pentru perioada următoare. Doresc să exprim aprobarea deplină față de aceste documente, față de linia politică generală a partidului nostru, față de opțiunile fundamentale ale programului de dezvoltare economică, bazat pe studiul atent al cerințelor actuale și de perspectivă, precum și al posibilităților reale ale țării.

Impărtășesc întru totul aprecierile exprimate aci la adresa activității bogate, multilaterale a Comitetului Central, a organelor sale executive, a secretarului general al partidului, în vederea îndeplinirii hotărârilor Congresului al IX-lea. Aproape nu există domeniu de activitate - în sfera vieții economice, politice, ideologice, a culturii, învățământului, științei, a activității interne și externe a partidului și statului - care să nu fi format obiectul unor preocupări nemijlocite ale conducerii partidului. Consider că se poate aprecia cu deplină temei că Comitetul Central și-a îndeplinit cu încredere misiunea, asigurând creșterea continuă a prestigiului și a rolului conducător al partidului în întreaga noastră societate. (Aplauze).

Ca prim-secretar al Uniunii Tineretului Comunist, aș vrea să dau glas, în forumul suprem al partidului, sentimentului de profundă grațitudine a generației tinere pentru grija și preocuparea permanentă a partidului, a conducerii sale, personal a tovarășului Nicolae Ceaușescu față de tineret, pentru îndrumarea continuă, plină de solicitudine, a activității organizației noastre revoluționare."

"Considerăm rezultatele obținute până acum ca un prim pas în aplicarea hotărârilor și indicațiilor partidului; criticile justificate exprimate de conducerea partidului la adresa stilului și metodelor de muncă ale Uniunii Tineretului Comunist își păstrează încă valabilitatea; în direcția eliminării lipsurilor și slăbiciunilor criticate avem de depus în continuare eforturi stăruitoare. Datoria întregului activ, a tuturor uteciștilor este, așa cum pe bună dreptate sublinia tovarășul

Ion Rațiu - "Moscova sfidează lumea", editura Signata, Timișoara 1990 (după Moscow challenges the World, apărută în Occident în 1986):

"Lumea este sfidată în numele comunismului. Moscova este cea care lansează sfidarea.

O privire pe hartă este suficientă pentru a ne convinge. De la război până acum Uniunea Sovietică și-a extins frontierele aproape 700 000 de kmp, o suprafață de aproape trei ori mai mare decât are acum." (pag. 26)

"Astăzi mulți dintre conducătorii politici din Occident denunță zilnic expansiunea rusească în numele comunismului. Ei recunosc faptul că expansiunea aceasta nu este numai un fenomen internațional, ci, pentru fiecare țară în parte, unul intern. Deoarece, presiunile Rusiei sunt din plin suportate de partidele comuniste ale fiecărei țări de pe glob. Este o problemă internă la fel ca și o problemă internațională, în special pentru că Rusia, prin comunism, a reușit să asigure serviciile a nenumărați indivizi din afara frontierelor sale. Acești indivizi sunt pierduți pentru idealurile lumii occidentale. Trăind în Occident cetățeni ai unei țări occidentale, ultimul lor scop este să distrugă organizarea politică a vestului și să o înlocuiască prin ceva nou." (pag. 33)

"Problema acaparării puterii politice și păstrării acesteia odată ce a fost obținută, îl plasează adesea pe individ în mijlocul dilemei: trebuia el oare să adere cu strictețe la ceea ce îi dictează morala, sau aceasta poate fi lăsată la o parte și se poate face un compromis? (...)

Numai comuniștii au rezolvat conflictul. Ei neagă existența sufletului. Ei neagă morala "burgheză", adică orice fel de morală bazată pe ideea că o acțiune poate fi bună sau rea prin ea însăși. Ceea ce îi rămâne unui om de făcut este de a ține pasul cu necesitatea istorică. În cazul în care acțiunile sale duc la aceasta atunci ele sunt corecte. Dacă ele se opun acesteia, el va fi strivit, mai devreme sau mai târziu. În acest fel, morala comunistă - dacă aceasta se poate numi "morală"

- oferă o direcție stabilită celor care și-au pierdut credința creștină și care trebuie să se bazeze pe ei înșiși, în a imagina perceptive care să justifice dorința lor de succes. Ea justifică dorința de putere, cu condiția ca puterea să fie dorită în numele comunismului." (pag. 73-74)

"Moscova, așa cum sfidează astăzi lumea în numele comunismului, nu are nici o lecție de predat Occidentului. Utilitatea ei, la fel ca utilitatea fascismului este că a atras atenția asupra defectelor societății occidentale și că, probabil, va fi grăbit astfel vindecarea acestora." (pag. 353)

P.S. Campion al democrației originale, dl Iliescu declara în campania electorală că în anul 1971 s-a separat de politica lui Ceaușescu, devenind disident. În anul 1974 dl Iliescu era, deci un disident original, opunându-se politicii dictatorului și având în același timp funcția de membru supleant al Comitetului Politic Executiv al C.C. al P.C.R., ales cu ocazia Congresului al XI-lea.

(va urma)

Zambila George

Oamenii politici se prezintă prin propriile lor idei

Ceaușescu, de a depune eforturi perseverente pentru a face ca fiecare organizație a Uniunii Tineretului Comunist să devină un organism activ, dinamic, receptiv la nou, la cerințele și preocupările tineretului, capabil să mobilizeze întreaga masă a tineretului la activitate vie, dinamică pentru îndeplinirea politicii partidului. Pot să declar în fața Congresului că cei peste 2 300 000 membri ai Uniunii Tineretului Comunist se consideră ostași devotați ai partidului, militanți activi pentru îndeplinirea programului său de construire a socialismului și comunismului pe pământul României". (Vii aplauze).

Ion Iliescu, secretar al CC al UTM, președintele Comitetului de organizare a asociațiilor studențești din R.P.R.

"La început de drum"

- articol apărut în revista "Viața Studențească", decembrie 1956-

"Asociațiile studențești au datoria să desfășoare o largă activitate educativă în spiritul atașamentului față de patria noastră - Republica Populară Română - în spiritul dragostei și devotamentului față de regimul democrat popular, față de cauza construirii socialismului, în spiritul tradițiilor patriotice ale științei și culturii românești.

Ele vor duce mai departe glorioasele tradiții ale mișcării progresiste studențești din patria noastră care, în anii stăpânirii burghezo-moșierești, a militat, sub conducerea partidului, pentru democratizarea învățământului."

"Participând activ la munca asociațiilor, străduindu-ne ca ele să devină organisme vii, puternice - în stare să contribuie la formarea unui intelectual bine pregătit, generos în aspirații, bogat sufletește, legat de popor, devotat prin toată ființa sa patriei socialiste - să răspundem încrederii, grijii și dragostei cu care partidul și guvernul nostru..."

POLICY FOR THE WEST

by

Ion Rațiu

London THE HARVILL PRESS

Ion Rațiu - "Policy for the West" - The Harvill Press, London 1957:

"Semnele sunt clare. Obiectivele imediate ale lumii comuniste, pentru consolidarea puterii în țările deja cucerite, este de a crea condiții favorabile care-i vor permite să-și folosească metodele bine puse la punct, de capturare a puterii, mai întâi în Asia și Orientul Mijlociu, și în final în America Latină și în Vestul Europei." (pag. 5).

"Vestul continuă însă să sperie că Sovietele se vor schimba. De ce s-ar schimba dacă continuă să creadă că drumul lor este singurul?" (pag. 37)

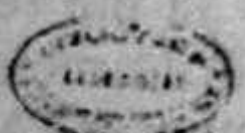
"Rusia comunistă a dezvoltat tehnici de capturare a puterii și de guvernare prin forță. Ambele au fost testate în practică, fără după țară, și s-au dovedit a fi eficiente." (pag. 46) (traducerea din limba engleză ne aparține).

342296

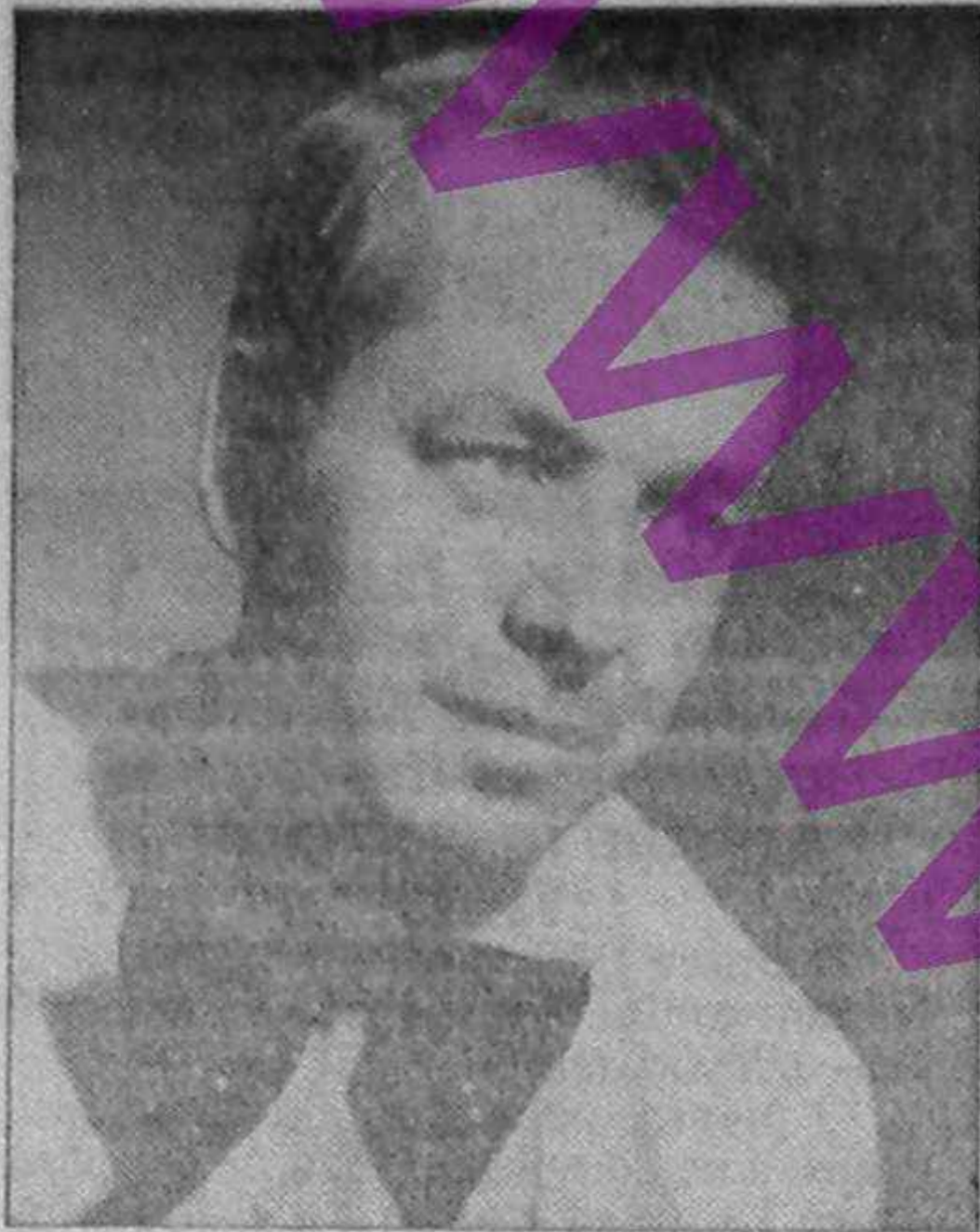
Proiectat din toate părțile, anul-1961

EXAMINAT
Colecția în Grati

DOCUMENTELE CONGRESULUI AL II-LEA AL U.T.M.

Supliment al revistei "Tinerul Comunist" Nr. 19 - Decembrie 1960

IULIU MANIU a fost, mai presus de toate, o personalitate morală

De vorbă cu scriitorul Mihail Diaconescu

- *Stimate domnule Mihail Diaconescu, romanul dvs "Sacrificiul" a apărut într-o nouă și admirabilă ediție, în trei volume, la Editura Ministerului de Interne. Este una din cele mai frumoase cărți ale anului editorial 1993. I se spune "cartea anului". Cu trei ani în urmă "Dreptatea" a dedicat un amplu spațiu comentării primei ediții a romanului dvs. Într-un interviu, pe care ați avut atunci amabilitatea să-l acordați ziarului nostru, ați afirmat că dorința de a-l evoca în roman pe Iuliu Maniu v-a preocupat stăruitor. Ce anume a determinat această preocupare?*

- Romanul meu evocă într-o desfășurare epică și simbolică destinele unor personalități istorice participante la lupta pentru proclamarea Marii Uniri. A face din anumite personalități istorice personaje literare este o întreprindere estetică pe cât de dificilă pe atât de necesară. În roman istoria este interpretată din perspectiva infinitei drame a relațiilor interumane. Caracterele, psihologiile, semnificațiile morale ale acțiunilor în care au fost implicate personajele romanului meu sunt obiectul unei atente evaluări și elaborări narative. Între aceste personaje, Iuliu Maniu are un loc aparte, pe măsura acțiunilor istorice în care a fost implicat dar îndeosebi a convingerilor, ideilor și trăsăturilor sale de caracter. Eu cred că adevărul unei personalități este fondat pe

substanța și demnitatea ei morală. Iuliu Maniu poate fi obiectul unor interpretări istorice diferite și, adeseori, violent contradictorii. Nimeni nu-i poate contesta însă patriotismul, demnitatea, înțelepciunea și puterea de dăruire sufletească în acțiunile în care s-a angajat. Iuliu Maniu a fost, mai presus de toate, o personalitate morală. Acest fapt determină cele mai importante aspecte ale interpretării narative pe care i-am dedicat-o.

- *Iuliu Maniu nu este singura personalitate a Partidului Național Român evocată în "Sacrificiul". Conducători iluștri ai luptei naționale a românilor din Imperiul Habsburgic precum dr. Vasile Goldiș, dr. Aurel Lazăr, episcopul ortodox dr. Miron Cristea de Caransebeș, viitorul patriarh al României, episcopul ortodox Roman Ciorogariu de Oradea, dr. Alexandru Vaida Voevod, Ștefan Cicio-Pop, Gh. Pop de Băsești și mulți alții sunt prezentați în medalioane biografice și psihologice, în tensiunea excepțională a evenimentelor la care au participat. Ce credeți că i-a unit sufletește pe toți acești oameni atât de diferiți ca formație intelectuală, temperament, situație socială și viziune asupra lumii?*

- I-am evocat de asemenea pe Ion I.C. Brătianu, pe Regele Ferdinand I cel Loial, pe Regina Maria, pe generalul, viitor mareșal, Averescu, pe generalul, viitor mareșal, Prezan, pe legendarul general Traian Moșoiu și pe mulți alții. Pe toți aceștia i-a unit idealul național. I-a unit de asemenea puterea de dăruire în luptă, o concepție de viață care pune vocația servirii celor de un neam cu tine mai presus de orice alte chemări. Idealul creștin al diaconiei, respectiv al servirii semenilor noștri poate fi sesizat în acțiunile

personalităților implicate în actul istoric al Marii Uniri a românilor. După învățătura Bisericii Ortodoxe diaconia creștinilor are caracter permanent. În acest sens diaconia este o manifestare a vieții creștine, a dinamismului întregii umanități și îndeosebi o componentă esențială a transfigurării spirituale a lumii.

Valorile creștine ale romanului

- *Dv. vorbiți de caracterul sublim și sacru al Marii Uniri. Așa cum rezultă din roman, interpretarea pe care o dați evenimentelor este fondată pe teologia dogmatică, teologia simbolică și teologia morală ortodoxă. Este, de altfel, o modalitate a interpretării subliniată de numeroși comentatori ai romanului dvs. dar îndeosebi de ierarhii, preoții și diaconii care au abordat-o din perspectiva valorilor creștine. În epilogul romanului "Sacrificiul" găsim afirmația conform căreia viețile celor pe care i-ați evocat dar mai ales ale eroilor principali ai romanului - dr. Ioan Ciurdariu Ciordaș și dr. Nicolae Bolcaș - ca și ale țărănilor din satele de pe valea Crișului Negru, cărora le-ați dedicat un emoționant portret colectiv, influențează destinele noastre. Vă rog să comentați afirmația aceasta cu un evident conținut istoric dar totodată teologic și moral.*

- Eroii romanului "Sacrificiul" au un destin al lor. Fiecare om are un destin al

său. Dar în același timp oamenii de pretutindeni și din diverse epoci istorice au un destin comun prin calitatea lor de componenți ai umanității. Comun este și faptul că în fiecare om este prezent chipul nemuritor al lui Dumnezeu. Comună este ontologia umanului ca încoronare a întregii creații. În conformitate cu teologia dogmatică ortodoxă, lumea este unitară și solidară. Concepția ecumenică este o componentă fundamentală a ortodoxiei. În actul servirii, al diaconiei, respectiv al devotamentului activ și jertfelnic al unui om față de alt om și față de umanitatea de pretutindeni se afirmă unitatea neamului omenesc, fondată pe unitatea creației divine. Prin mărețul act al Unirii românilor proclamată la 1 Decembrie 1918 istoria românilor de pretutindeni a intrat într-o nouă etapă. În același timp, Marea noastră Unire a influențat puternic istoria europeană și universală, așadar pe fiecare om în parte și pe toți laolaltă. Considerată în perspectivă teologică și estetică, Marea Unire demonstrează progresul spiritului uman și al lumii prin raporturile lor reciproce, modul specific în care energiile divine increate lucrează în lume, înfrumusețarea neîntreruptă a omenescului, o nouă etapă în evoluția conștiinței istorice a românilor de pretutindeni, a sufletului nostru în mișcarea de înfinită transcendere spre Absolutul de care depindem. Românii vorbesc despre Marea Unire ca despre o realitate sacră. De aceea romanul "Sacrificiul" este, între altele, o interpretare narativă a caracterului sacru al Marii Uniri.

A consemnat
Silvia Georgescu

A fi artist în lume

- *Stimate domnule Ovidiu Lebejoară, bun sosit în țara în care v-ați născut. Ce sentimente v-au încercat la coborârea din avion pe pământul românesc și după câți ani reveniți?*

- Am plecat din țară în 1986 și revin pentru a treia oară într-o lume căreia simt că îi aparțin. În septembrie 1988, când am revenit din Paris mi s-a părut că în aer plutea o mare tensiune, că oamenii erau dezorientați și parcă lipsiți de energie. Mi s-au mai părut că sunt fără idealuri, derutați și temători foarte. Atunci am simțit imediat că sunt urmărit încă de pe aeroport. Dezgustat am renunțat la vacanță și la treburile ce le aveam acasă și m-am întors în același Otopeni care semăna cu o zonă de ocupație militară. Mi-am luat zborul înapoi foarte tulburat. În '90, revenind pentru a doua oară, de Crăciun, oamenii se schimbaseră: le citeai pe față speranța, optimismul. Tinerii erau deschiși, receptivi la conversație și curioși de ceea ce se petrece în lumea liberă. Acum aspectul general al țării este ușor occidentalizat, mai emancipat. Iar oamenii mi se par interesați de afaceri și mai puțin de viața spirituală.

- *Înțeleg că de București vă leagă*

copilăria, tinerețea și o parte din studiile dvs.

- Am avut o copilărie dură. Tatăl meu, un om cinstit, suflet nobil a suferit o condamnare pentru motiv confectionat de aparatul represiv al lui Gheorghiu-Dej. Absența și suferința tatălui ne-a marcat, nouă copiilor, copilăria și

tinerețea. Originea "nesănătoasă" ne stigmatiza și ne-a construit acel mare NU pe care l-am descoperit în fața tuturor ușilor la care am bătut. Idealurile, drumurile mi-au fost permanent închise.

- *Ați avut expoziții în țară?*

- Neimportante. Consiliul culturii și educației socialiste care dirija totul, a

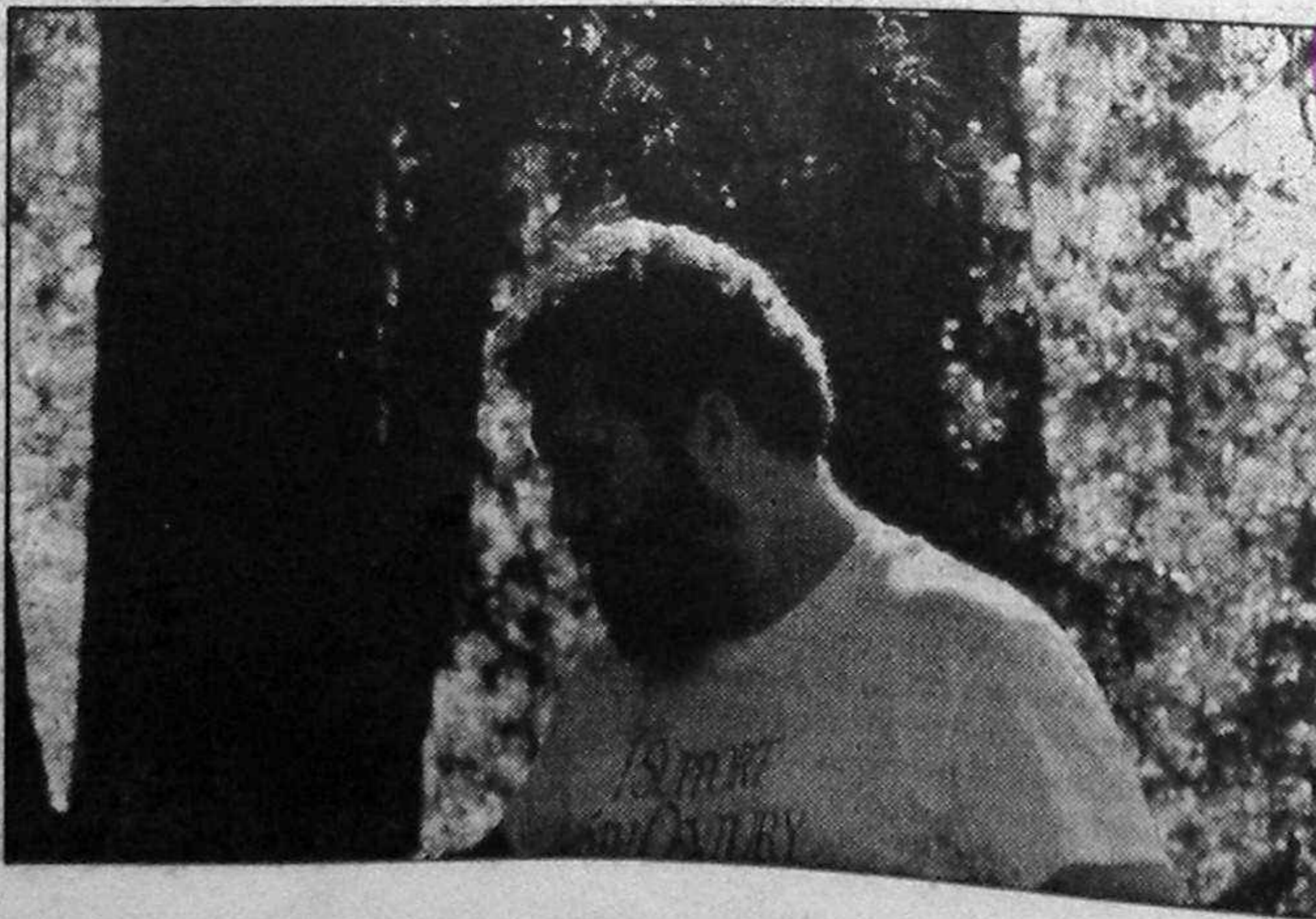
imaginat, insinuând în munca mea de trei ani în care am pregătit o expoziție de treizeci de lucrări, o ilustrare a declinului și prăbușirii sistemului artificial pe care ei îl susțineau. Aveau se vede, un subconștient încărcat. Expunerea lucrărilor mi-a fost interzisă.

- *Ce șanse v-a oferit Lumea Nouă?*

- Am cunoscut o nouă școală care mi-a impus o altă integrare socială, în care apărușe unealta celui de-al treilea val - computerul. O criză de ideal există și acolo. Multe se repetă. Dar am lucrat intens, cu încredere, încurajat fiind de prieteni, de profesori și de oportunitățile oferite de sistemul american prin nenumăratele galerii de artă din toate marile orașe americane. Galerii, concursuri, festivaluri, toate îl favorizează pe adevăratul artist și fără vreo opreliște. Dimpotrivă. America este un mare consumator de artă.

- *Arta americană de azi are ceva caracteristic ori foarte semnificativ?*

- Ar fi multe de spus. Dar în ceea ce mă privește pot să mă recomand prin două dintre lucrările mele care au fost selecționate pentru STATE OF THE ART '93, organizat de Institutul de artă din New England din Boston și care a

fost o expoziție a artiștilor de merit, invitați să participe. Rostul acestei expoziții este studierea curentelor artistice, reprezentate la cel mai înalt nivel, de pe teritoriul Statelor Unite. Aici am putut observa îndepărtarea artiștilor de curentul expresionist abstract, de sorginte americană și orientarea spre figurativ și spre realism (chiar fotografic), hiper-realism cum i se mai spune. Mijloacele artei figurative apropie direct privitorul de un mesaj lesne de înțeles, cuprins în compoziție, nu crează confuzie din pricina interpretărilor.

- Participați la aceste dialoguri artistice?

- Sigur. Anul acesta voi participa din luna mai până la sfârșitul lui octombrie la cinci expoziții organizate de International Art Promotion, împreună cu Musée D'Unet din Franța, al cărui curator este doamna Jane Chiroussot-

Chambeaux. De la prima expoziție am aflat vești foarte bune. Am primit felicitări. Juriul de presă m-a selectionat pentru Anuarul de artă internațional. Prestările mele artistice sunt mult mai variate și nu pot fi expuse într-un

- Statul nostru sprijină oamenii de valoare, savanții și artiștii de origine română din Statele Unite?

- Nu. Sau se poate spune că guvernării români sunt atenți numai la evoluția anumitor cetățeni americani, născuți în România pe care îi pot folosi în anumite interese. Cazurile lui Mihai Botez, matematician, ca și al graficianului Eugen Mihăescu, sunt elocvente. Spre deosebire de noi, din țările ca Polonia și mai ales Ungaria au împânzit Statele Unite cu organizații, edituri, reviste, unele subvenționate chiar de la bugetul statului, prin care își supraetalează

valorile, creând imaginea, ca în cazul Ungariei, a unui stat de importanță majoră în cultura lumii. Nu zic că e cazul să urmărim pilda exagerată a Ungariei, dar nici să neglijăm integral arta, ce este un element peren prin care existăm și suntem cunoscuți în lume.

- Cum vedeți viitorul picturii românești în contextul actual al evoluției artei?

- Azi în lumea artistică este o concurență sângeroasă. Pornind de la specificul artistic național cred că e bine să-l păstrăm. Infuzia și penetrația artei occidentale ar putea crea la noi o primejdie: aceea de a altera ceea ce a mai scăpat din genocidul artistic provocat de comuniști. În ultimile decenii nici un pictor român n-a cucerit cu adevărat lumea. Vorbelor mari care s-au spus la noi încontinuu nu trebuie să li se dea crezare, pentru că la un examen atent se poate observa că românii nu

prea s-au remarcat.

- Întrezăriți în țară forțe noi sau potențialități care nu sunt luate în seamă? Ce credeți, domnule Ovidiu Lebejoară, că ar fi de făcut pentru revigorarea picturii românești?

- Eu care am venit în țară, printre altele, ca să cumpăr cărți cu basme românești, ce mi se par că nu-și găsesc în lume perechea, socotesc că ele sunt surse specifice și rădăcini ce ne păstrează în lume individualitatea. Folclorul dar și valori individuale! Rădăcinile noastre ce sunt cunoscute azi în lume și personalitățile dintre cele două războaie ce ne-au afirmat trebuie continuate și urmate. Deci continuarea unor întrerupte evoluții! Brâncuși și Enescu sunt două pilde emblematice.

A consemnat
Pan Izverna

Aristide Buhoiu din nou la București

"Am revenit pentru a găsi o soluție pentru promovarea adevăratei imagini a României în lume"

- Domnule Buhoiu, cum este privit Bucureștiul din America, la trei ani de la evenimintele din 1989?

- Mi se pare că încrâncenarea politică pe care o văd în România nu ține cont în primul rând de interesele naționale. Este concluzia unui om care vine, care privește în jur și își permite să aibă și păreri personale. Dacă mă întrebați cum văd Bucureștiul după trei ani de zile - eu în 1990 am venit aici timp de două luni - aș spune că persistă o anumită stare de nebulozitate pe de o parte, iar pe de altă parte constat că încrâncenarea este departe de a fi atenuată.

- Sunteți unul dintre cei mai calomniați oameni din România și totuși nu putem trece cu vederea eforturile pe care le-ați depus pentru a ne fi acordată clauza.

- Am încercat să ne facem datoria de români. Așa se face că exact a doua zi după ce în Camera Reprezentanților a fost luată hotărârea de a se respinge clauza, am inițiat un comitet de acțiune: "Clauza pentru România", împreună cu Magda Botez, soția lui Mihai Botez. În zilele următoare am deschis o linie telefonică gratuită, prin care românii se puteau adresa pentru a-și exprima opiniile. Acestea erau înregistrate spre a fi transmise Congresului. Din acel moment a început campania noastră pentru clauză. La această acțiune ne-am atașat sufletește cu toții. Trebuie să vă spun cu foarte mare strângere de inimă că în clipa de față, cel puțin în Statele Unite, românii figurează ca mâncători de evrei, mâncători de țigani, mâncători de unguri și pe deasupra, un popor necivilizat. Această acțiune pe care am organizat-o la Los Angeles împreună cu un grup de români, pe lângă revista UNIVERSUL, pe care o conduc de nouă ani, a stârnit un oarecare interes pentru publicul româno-american. Nu aș putea afirma că în totalitate românii din America au fost de partea acestei idei. Dimpotrivă, publicațiile care apar în America au declanșat la rândul lor acțiuni împotriva acordării clauzei. Îmi pare foarte bine că la un moment dat a fost - cel puțin în viața socială românească - un punct de vedere comun

asupra clauzei, adică atât puterea cât și opoziția au realizat că este vorba de un interes național și că măcar în acest moment trebuie să-și dea mâna. Am mers puțin mai departe. În perioada în care Bill Clinton era Guvernator al statului Arkansas și era în plină campanie electorală, la câteva zile după ce s-a anunțat respingerea clauzei, am încercat să luăm legătura cu staff-ul său, am putut intra în contact direct, am transmis memorii candidatului Bill Clinton, având convingerea că s-ar putea să ajungă președinte. Imediat după ce s-a instalat la Casa Albă au fost reluate aceste legături de informare prin consilierii săi.

- Ce proiecte aveți în România?

- După ce am lansat și sprijinit această acțiune, a devenit de strictă actualitate o altă problemă: așa-zisa imagine a României despre care vorbiți dvs foarte mult în presă. În clipa de față, cel puțin în SUA, imaginea României este deplorabilă, ca să nu spun scandalosă. Sigur, s-au acumulat mai multe lucruri. Din acest punct de vedere acuz Guvernul României, care până în momentul în care vorbim, n-a inițiat acțiuni coerente pentru a contrabalansa diversele articole, emisiuni de televiziune și de radio în care poporul român apărea deformat. Iată motivul pentru care am venit în România, încercând să stau de vorbă atât cu colegii mei, producători de emisiuni de televiziune, cât și cu diverși oameni politici, pentru a găsi o soluție prin care să încercăm să începem un proces de promovare a unei imagini adevărate a României. Cu siguranță însă că imaginea unei țări nu se realizează în străinătate ci în interior, prin politica pe care conducerea țării o practică în interior. Este deja pormită o acțiune de către un grup de investitori americani, pentru a lansa la București un post de televiziune american, sigur, adresat publicului românesc, un post care își propune în primul rând să transfere informații utile. Dacă vreți, ar fi o modestă variantă a unui plan Marshall de informație.

Am și o datorie sentimentală. Prietenul meu Ghiță Moghioroș din

Santa Barbara a înaintat o scrisoare către autorități, prin care solicita ca, în sfârșit, să înceapă procesul real de reconsiderare a lui Iuliu Maniu și Ion Mihalache. Este vorba în primul rând de un proces de justiție prin care să fie anulată condamnarea și să fie repuși pe locurile care li se cuvin cei doi mari lideri țărâniști. În vechea emigrație am cunoscut foarte mulți membri ai P.N.T. Și ei doresc acest lucru. Mă bucur că în chiar zilele acestea, în timp ce mă aflam la București, am văzut că a fost dezvelit bustul lui Mihalache. Este un început care merită să fie salutat. Vreau să cred că acum, în preajma lui 1 DECEMBRIE, vor fi scoase în evidență meritele acestui mare bărbat român care este Iuliu Maniu, unul din fauritorii actului de la Alba Iulia.

Trebuie să ne regăsim. Este clar că acest comunism care ne-a nenorocit atâția ani de zile e mort. Sigur, au rămas comuniști, dar eu vă întreb: Câți comuniști ați cunoscut dvs cu adevărat? Datorită activității mele de publicist la televiziune am avut relații directe cu lideri comuniști, inclusiv cu cei care sunt în actualul proces al C.P.Ex.-ului. Nu o singură dată, între patru ochi, mi-au spus că comunismul este o nebunie. Așa cum prietenului meu George Moghioroș din Santa Barbara îi spusesse Gheorghiu-Dej în urmă cu trei decenii, la New York, cu ocazia celebrei vizite pe care acesta a făcut-o împreună cu Hrușciov la O.N.U.: "Domnule, comunismul moare. Problema noastră, a românilor, rămân rușii".

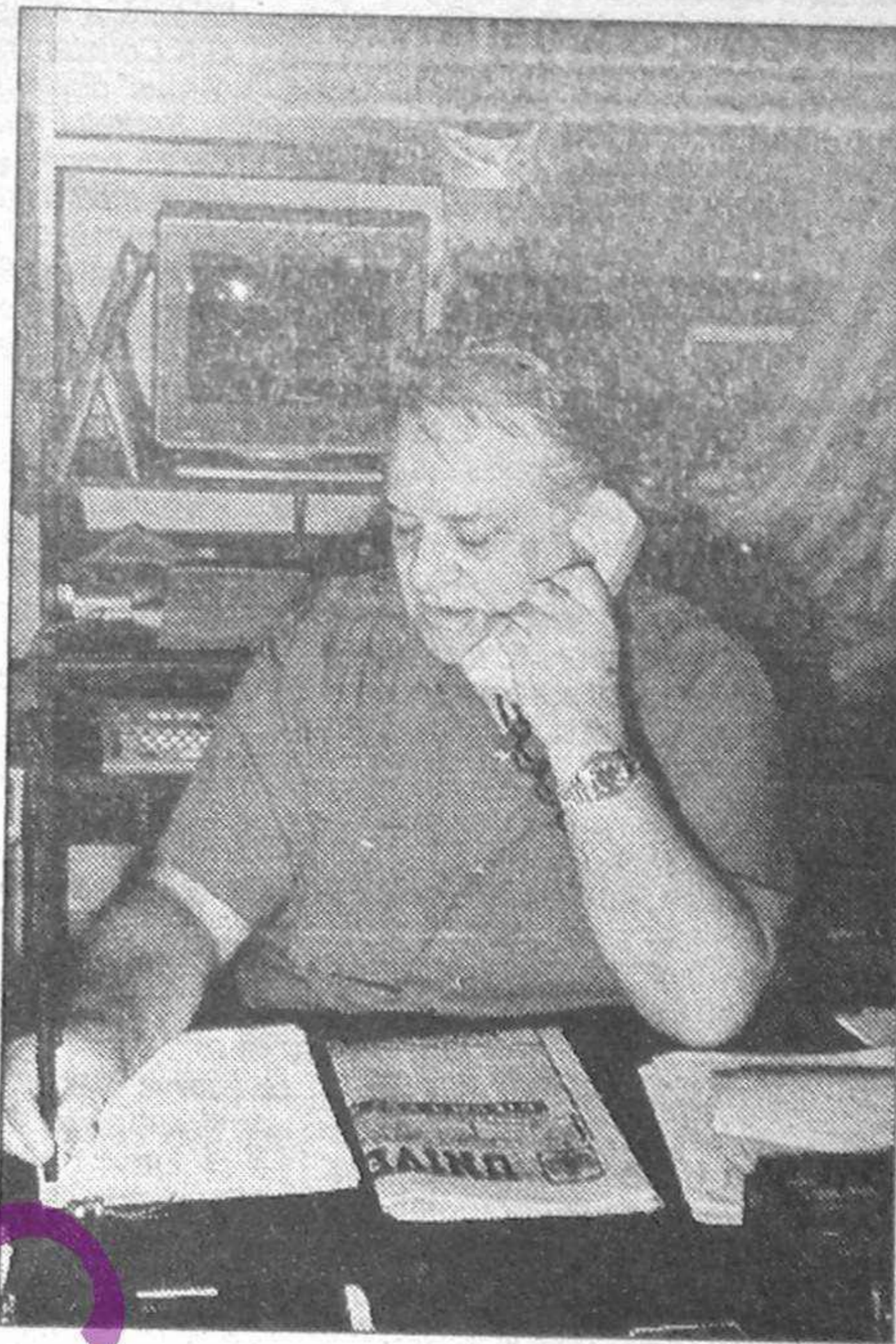
- Sunteți în relații apropiate cu Nadia Comăneci. Ce vești ne aduceți de la ea?

- Suntem în contact cu Nadia Comăneci încă de la sosirea ei în New York. Dacă vă amintiți, ea a sosit acolo pe data de 1 decembrie 1989. Am trăit atunci cu impresia că este un moment astral, pentru că apariția ei a atras atenția

asupra tragediei din România. În acel moment, când ea pășea pe aeroportul Kennedy, avea loc o transmisie directă de la Malta. Când Nadia ajungea în New York, Gorbaciov punea piciorul pe insulă. Comentatorul a fost șocat de această coincidență și a vorbit în timpul transmisiei despre România. Vă dați seama că, în culise, grupul acela izolat pe un vapor rusesc avea un subiect în plus de comentarii.

Am avut bucuria ca, încă din 1990, să am cu ea contacte mai apropiate. Nadia Comăneci este astăzi o femeie splendidă, chiar fermecătoare, cultivată într-un timp extrem de scurt. Vorbește fluent franceza, engleza, italiana, dă interviuri la cele mai mari posturi de televiziune din SUA și Canada, fiind extrem de prețuit de public. Am asistat la spectacole în care publicul s-a ridicat în picioare la intrarea ei. Vreau să vă spun că în pofida unor comentarii răutăcioase care au mai apărut în presa românească, Nadia Comăneci este o stea a gimnasticii la ora actuală și continuă să poarte cu ea mesajul românesc. Din prima clipă când am anunțat-o telefonic: "Nadia, începem să facem ceva pentru clauză?", ea a spus: "Sunt cu voi!"

Daniel Purec

Conceptia prof. G.K.Constantinescu, privind "zootehnicizarea agriculturii", este și astăzi de mare actualitate

Din grija Asociației Medicilor Veterinari din România, a apărut în anul 1992 cartea intitulată "Viața și opera prof. G.K. Constantinescu", remarcabilă personalitate a zootehniei românești și mondiale. În dubla sa calitate de profesor la Catedra de Zootehnie a Facultății de Medicină Veterinară și de director al Institutului Național Zootehnic, preocuparea sa permanentă a fost creșterea ponderii sectorului zootehnic în cadrul producției agricole a țării, acțiune cunoscută sub denumirea de "zootehnicizarea agriculturii".

Intrucât tirajul acestei cărți este redus, iar cititorii săptămânalului "Dreptatea" sînt dornici să cunoască încotro trebuie să se îndrepte agricultura românească în viitor, ne-am propus să selectăm câteva îndemnuri ale profesorului G.K.Constantinescu despre acest subiect, valabile și astăzi, menționând totodată apartenența sa politică la Partidul Național Țărănesc, fapt care i-a atras, în 1947, pierderea funcțiilor sale.

Referindu-se într-o conferință ținută la radio, la 5 martie 1941, la problema producției agricole în general, sublinia: "România este o țară de ogoare. Dar, pe când ogoarele sunt ale oamenilor, țara este a tuturor. Cine are deci ogorul său, trebuie să se gîndească puțin și la țară. Oricine deține un petec de pămînt, cât de mic, trebuie să înțeleagă că deține o părticică din trupul țării și să simtă că are datoria de a scoate din ogorul său tot ce el poate produce pentru hrana și bunăstarea poporului. A scoate mai puțin decît posi-

bilitățile reale înseamnă a sustrage din drepturile firești ale nației".

Și mai departe: "Pierdem anual din propriile noastre greșeli, aproape 100 mil vagoane de grâu, peste 100 mil vagoane de porumb, câte 50-100 vagoane orz și soia, un miliard kg lapte și peste 1 miliard de ouă. Pămîntul nostru e bun, e bogat, e darnic. Ogorul e ca un zăcămînt de aur. Dacă-l muncești ai aurul. Dar trebuie să ne hotărîm la o muncă serioasă și pricepută".

"Alte țări seacă mările ca să-și facă teren pentru agricultură, iar noi avem terenul și nu-l exploatăm cum trebuie".

Despre numărul scăzut de animale din Muntenia, Oltenia, sudul Moldovei și Dobrogea precum și despre producția insuficientă a acestor animale, profesorul G.K.Constantinescu scria în Almanahul "Argus" din 1939, următoarele:

"Șeptelul român este încă foarte rar. Cu 15 bovine și 10 porcine la km pătrat stăm mult în urma altor țări. Trebuie să ajungem la cel puțin 25 capete de bovine pe km pătrat. Este deci încă loc pentru o mare sporire a șeptelului. Dar, desigur, pentru aceasta trebuie sporită și cultura plantelor necesare pentru hrana vitelor. Cultivăm azi prea puțin ovăz, prea puțin orz și mai ales prea puține furaje. Ne trebuie pentru vitele actuale 180 mil vagoane de ovăz și nu cultivăm decît o treime. Ne trebuie peste 100 mii vagoane orz și producem sub 100 mii. Plante de nutreț cultivăm 7% când normal trebuie să cultivăm 20-24% din suprafața agricolă a țării. De aceea, nici calitatea animalelor nu

poate face progrese mai rezezi; mai ales numărul lor rămîne mereu pe loc".

În revista "Crescătorul de animale" din 1937, profesorul G.K.Constantinescu menționa:

"Trebuie să constatăm că gospodăria țărănească este foarte săracă în vite. Cercetările Institutului Național Zootehnic au scos în evidență o adevărată tragedie. Din 3,5 milioane gospodării rurale, 250 mii familii țărănești nu posedă nici o găină, 1 milion 600 mii nu posedă nici un porc, iar 2 milioane nu au nici o vacă cu lapte. Este o situație dramatică pe care nu strică s-o reamintim cât de des pentru ca să nu se mai spună că avem în România vite prea multe. Avem, din nenorocire vite puține, iar calitatea destul de proastă."

Adăugînd la valoarea producției animaliere anuale și valoarea muncii prestate cu animalele, precum și valoarea gunoierului de grajd, profesorul G.K.Con-

stantinescu ajungea la concluzia că valoarea totală a producției animale este lează și chiar poate întrece valoarea animalelor, fapt de o excepțională importanță pentru economia națională. Referindu-se la importanța producției zootehnice ca marfă de export, profesorul G.K.Constantinescu demonstrează că este necesar ca țara să pună un accent deosebit pe exportul de produse animale a căror valoare poate fi mult mai mare decît valoarea produselor vegetale exportate ca atare, fără a fi fost industrializate prin mașina animală.

Din cele de mai sus reiese clar actualitatea îndemnurilor profesorului G.K.Constantinescu adresate țărănilor români, principalul crescător de animale atît acum 50 de ani, dar valabile și prezent.

Dr.med.vet.D.M.Constantinescu
medic veterinar primar

Țăranului român i-a mai rămas doar munca, speranța și credința în Dumnezeu

La data de 20 octombrie a.c. în satul Zoreni, jud. Bistrița Năsăud, mai erau de recoltat încă 10-15 ha de cereale; grâu de primăvară, ovăz, orzoaică de primăvară. Circa 10-12 familii de țărani sunt purtați pe drumuri de cei de la Agromec; uneori primesc și răspunsuri de genul: "V-a trebuit pămînt, lucrați-l!" - adevărată bătaie de joc!

Dacă în câteva județe din sudul țării, din cauza secetei nu prea a fost mare lucru de recoltat, iată că în alte zone recolta este bună, dar se află și astăzi în câmp; sunt sigur că situația de la Zoreni poate fi întîlnită și în alte locuri. În timp

ce puterea trimite Garda Financiară la agenții economici să constate, chipurile, de ce cresc prețurile la produsele agroalimentare - cauza este în altă parte. Aceasta este politica agricolă - acestea sunt prețurile! Se naște totuși o întrebare: Cine, de ce, și mai ales pînă cînd își bate joc de țăranul român? Odată ajuns în sat, îți dai repede seama că ai de-a face cu oameni harnici și gospodari; la un pahar de țuică îți spun și necazurile lor. "A fost un an bun", zic unii, "putea fi și mai bun", spun alții. Și se bucură ca niște copii de ceea ce au agonisit într-o vară. Bucuria lor este umbrită de faptul că mulți

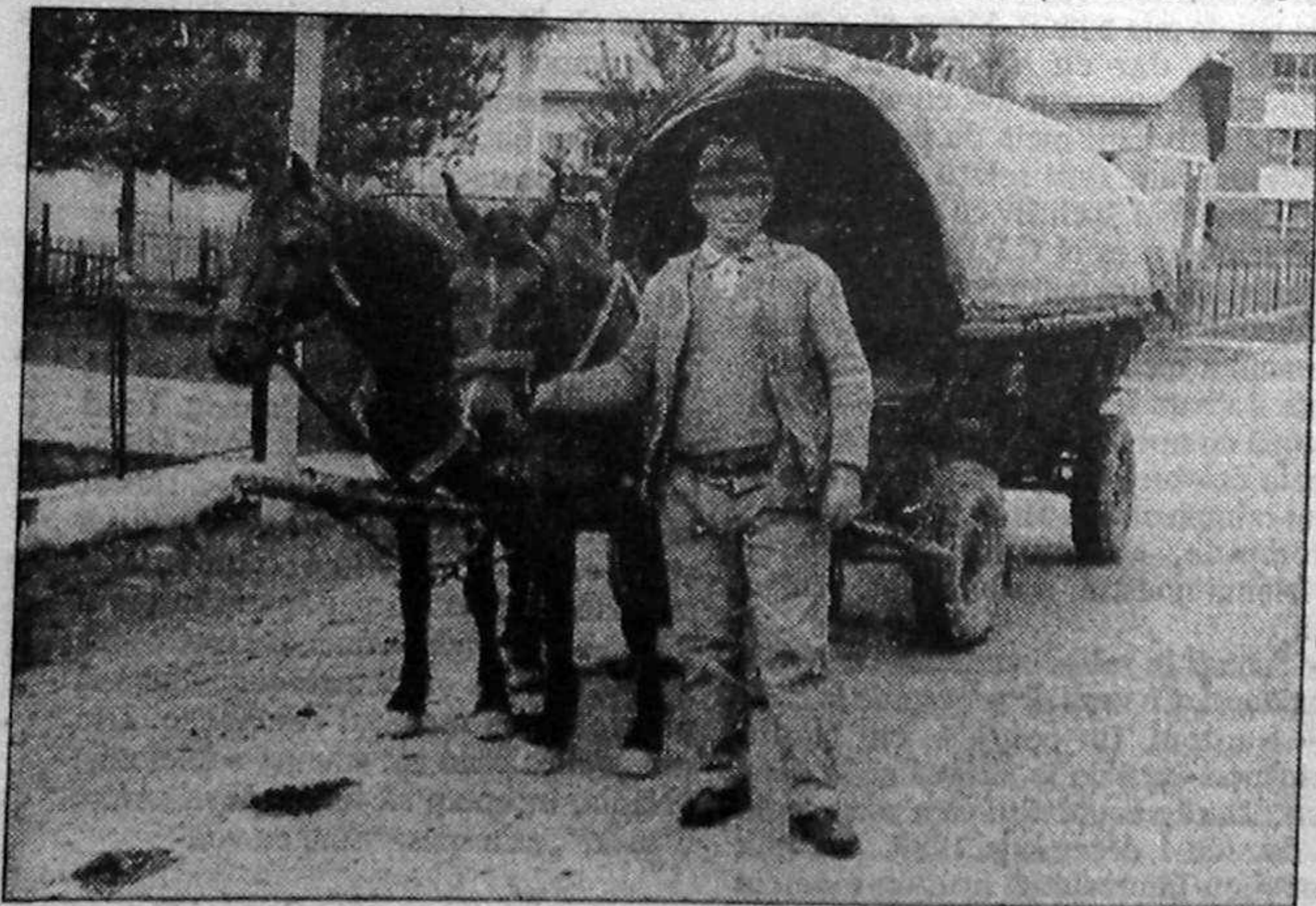
dintre ei mai așteaptă și azi combinele de la Agromec, pentru a recolta câteva zeci de hectare de cereale păioase. Aceste culturi le-au cerut multă trudă, trebuiau recoltate cu câteva luni în urmă. Între timp vîntul, ploaia, rozătoarele au dijmuț aproape jumătate din recoltă.

Cu toate acestea, oamenii, deși obosiți de povara anilor, dar mai ales obosiți de așteptare, încă mai speră că-și vor vedea munca răsplătită. Zi de zi ei parcurg, de obicei pe jos, 5-6 km pînă în comună pentru a cere (pentru a cîta oară?) o combină. Promisiuni, promisiuni, mâine sigur, în acest timp ceilalți urcă dealuri ce

înconjoară satul, fiecare spre pămîntul lui, unde așteaptă, așteaptă... A mai trecut o zi, o zi, o zi pierdută, cum spun ei, combina n-a venit, cum, de altfel, nu vine nici dînsul, care ar fi trebuit să încorporeze în sol grăul pentru noua recoltă, puținul grău pe care unii, totuși, îl seamănă.

Înserarea se lasă peste sat, țărani coboară spre casă îngîndurați și triști: "nici azi n-o venit", "de ce își bat joc de noi?", "cu ce le-am greșit?" La supărare multe mai spun, dar la fiecare intrare în sat există o trăită unde se opresc, se reculeg și spun, fără să știe că aceste cuvinte le-a rostii cîndva Michelangelo: "Din zi în zi, doar Tu, Doamne, toată viața, mi-ai fost și ajutor și călăuză."

ing. Teodor Martura

PROTEST

Subsemnații cetățeni ai comunei Snagov protestăm în mod vehement și hotărât împotriva modului în care primarul comunei Snagov, Teodor Biriș, de 3 săptămâni PUNB (înainte independenței împreună cu comisia comunală Snagov de aplicare a Legii fondului funciar nr. 18/1991, s-au ocupat și nu s-au ocupat) de aplicarea acestei legi în comuna noastră, precum și a modului în care forurile superioare de resort investite de lege au urmărit controlat aceasta.

Aplicarea defectuoasă a acestei legi în comuna noastră ne-a adus mari pagube. Astfel, de 2 ani zile noi trebuia să primim suprafețele de teren care ne-am înscris în fosta C.A.P. sau ne-au fost luate abuziv, precum și drepturile ce ni se cuvin așa-ziși acționari la fostele I.A.S.-uri. În anul 1988 primarul și viceprimarul, împreună cu alți câțiva, pretinzînd că ar fi fostul izlaz comunal. Or, fostul izlaz comunal nu a fost reconstituit, la vremea respectivă el fiind comasat la gospodăria de pămînt și fostul I.A.S. Astfel, în loc de izlaz, aceștia au luat terenul nostru, care la 1 ianuarie 1990 se găsea în posesia fostului C.A.P. și acest teren trebuia să ni se repartizeze nouă. De pe urma cultivării acestui teren primăria și cei ce o conduc au încasat importante sume de bani, care de fapt ni se cuvin. De astăzi de ha de teren, fără ca primarul să ni-l repartizeze nouă. Numai în tarlaua țării, spre exemplu, se găsesc 45 ha nelucrate. Se poate constata și aceasta la fața locului.

În afară de noi, în comuna Snagov mai sunt și alți cetățeni în aceeași situație, însă le este teamă să se prezinte primarului.

Semnăturile noastre de mai jos reprezintă acordul nostru de a ne uni și de a lupta pentru drepturile noastre, de a chema în fața instanței de judecată pe cei vinovați, pentru a ne recupera daunele ce ne au fost provocate.

Urmează 90 de semnături

Retrospectivă Partidul Național Țărănesc (III)

Partidul Național Țărănesc a avut organizații constituite în toate provinciile românești, în toate județele și comunele, în toate satele și cătunele țării. Ideologia democratică progresistă, programul lui cuprinzător de organizație de armonie socială, reformele preconizate prin doctrina lui, prestigiul și onestitatea conducătorilor săi l-au atras simpatia opiniei publice românești și adăziunea unui număr din ce în ce mai mare de cetățeni.

Organele statutare de conducere ale Partidului Național-Țărănesc erau: Congresul, Comitetul Central Executiv, (ales de Congres), Delegația Permanentă (compusă din 25 frunțești) care asigura conducerea partidului în intervalul dintre sesiunile Comitetului Central și Președintele Partidului. Delegația Permanentă era aleasă de Comitetul Central. Președintele Partidului avea un mandat de patru ani. În afară de aceste organe de conducere, Partidul avea și un Birou Administrativ, compus din Președinte, vice-președinți, secretarul general, secretarii generali adjuncți, Casierul

central, Casierul general adjunct și Jurisconsultul partidului, cu rol administrativ și organizatoric. Comitetul Central Executiv era compus din 137 de membri aleși de Congres sau de Organizațiile Provinciale și Județene ale partidului.

Odată cu anul 1938, când a început în România deteriorarea mecanismului constituțional și instaurarea unor guverne personale, nerepresentative, totalitare sau dictatoriale, Președintele Partidului Național-Țărănesc a fost investit cu depline puteri, pentru a exprima opinia lui, în condiții excepționale determinate de regimurile arbitrare și mai apoi de dictaturile subsecvente care s-au instaurat.

Ultimele organe centrale de conducere, alese, ale Partidului Național-Țărănesc, au fost:
Președinte: Iuliu Maniu
Vice-președinți: Ion Mihalache și M. Popovici
Secretar general (delegat Interimar): N. Penescu. Secretari generali adjuncți: Corneliu

Coposu, Virgil Veniamin și Ștefan Pascu.
Casier central: Ștefan Mihăescu
Casier general adjunct: Emil Ghilezan
Jurisconsult: Emil Onulescu.
Membrii Delegației Permanente: Iuliu Maniu, Ion Mihalache, Mihai Popovici, Gh. Popp, Pantelimon Halippa, Teofil Sauciu-Săveanu, Sever Bocu, Ion Hudică, Virgil Solomon, Ilie Lazăr, Vasile Lepădatu, Aurel Leucucița, Aurel Dobrescu, Dumitru Căpățâneanu, Gheorghe V. Măcărescu, Ella Negruzzi, Nicolae Penescu, Cezar Spineanu, Ionel Pop, Gheorghe Zane, Ilie Ion, Emil Hagișanu, Gheorghe Tașcă, Nicolae Carandino, Zaharia Bolla.
Secretar al Delegației Permanente: Corneliu Coposu.

Între ceilalți frunțești ai Partidului Național-Țărănesc figura: Augustin Popa, Anton Crihan, Grigore Niculescu-Buzesti, Nicolae Polizu - Mișunești, Gh. Tașcă, N. Carotjan, Cezar Simionescu, Dr. V. Stănculescu, I. Marinache, I. Leon, N. Popescu-Zorică, Ioan Pop-Alba, G.K. Constantinescu, N. Anghel,

Corneliu Coposu
Cornel Bianu, Valentin Poruțiu, Ad. Popov, Mihai Răutu, I. Vescan, Romulus Pop, Teodor Roxin, I. Lupescu, Titu Damian, I. Stoichijia, I. Danciu, Maxim Rodovan, Dr. V. Oșianu, Ioan Ossian, Pan Muscă, V. Georgescu-Birlad, Dr. Gh. Petrescu, S. Giorănescu, Victor Macavei, Vasile Serdici, Constantin Hagea, Nistor Badea, I. Popescu-Mehedinți, Victor Jinga, Gh. Dragoș, Al. Herlea, Iustin Marșiu, N. Croitoru, Gh. Georgescu-Tulcea, Pan Muscă, Boilă Romulus, Brediceanu Tiberiu etc.

Rezistența românească anticomunistă

În presa postdecembristă, au apărut evocări ale acțiunilor anticomuniste, organizate de grupuri izolate, formate din oameni care n-au vrut să accepte compromisul impus de fanteziile sovietice. Fiecare luptător anticomunist - al cărui destin a fost distrus în temnițele dejiste - reprezintă un reper moral, o dovadă că românii nu au acceptat, în turmă, comunismul, că șenilele Armatei Roșii au strivit trupuri.

Pe teritoriul fostei regiuni Bacău au acționat, în anul '50, mai multe organizații anticomuniste, unele dintre ele înarmate și bine structurate. Însă cea mai importantă dintre ele, cred, Frontul Eliberării Patriei. Timp de doi ani (1956-1958), această mișcare a însemnat un adevărat cosmar pentru activiștii partidului și ofițerii Securității. În procesul politic ce a urmat, Tribunalele Militare din București și Iași au pronunțat sentințe nemiloase: două condamnări la moarte, patru condamnări la muncă silnică pe viață și câteva sute de ani - în total - de temniță grea. Dar ideaturile nu au putut fi ucise.

* Învățătorul din Frunțești

În toamna anului 1956, numele lui Ioan Corniță era cunoscut de locuitorii comunei Filipeni (regiunea Bacău). Era învățător la școala din satul Frunțești. Tânăr și poate puțin cam exaltat, Ioan Corniță a înțeles - precum mulți alții după mișcările revoluționare din Ungaria aceluiași an - că e de datoria țării române să lupte împotriva sistemului aberant impus de la sovietici. Pentru tânărul învățător, în octombrie 1956 a început un război pe viață și pe moarte contra comunismului. Stimulat de eroismul bucaștenilor, Ioan Corniță hotărâse să organizeze o mișcare clandestină. Împreună cu frațele său, Dumitru Corniță (lucrător silvic), redactează programul-statut. Numele organizației Frontul Eliberării Patriei. Telurile urmărite sunt și astăzi actuale. Se cere restituirea fabricilor și băncilor naționalizate, a amănuntului confiscat (încă nu se vorbea de colectivizare), repunerea în funcții a ofițerilor deblocați și eliberarea deținutului politic. Pe plan extern, se urmărea retragerea României din Pactul de la Varșovia, anularea tratatelor semnate cu URSS (într-o măsură economică), aderarea la Blocul Nord-Atlantic, refacerea alianțelor tradiționale și solicitarea sprijinului occidental. Iată că abia după aproape patru decenii aceste obiective nu mai constituie, în România, înalta normă de stat.

În baza programului elaborat, Ioan Corniță trece la formarea de grupuri clandestine de luptă în comunele Lichitești, Loznică, Stănișești, Buhoci, Tamasi, Burdusoci, Frumusești, Tigănești și altele. Celor recrutati le explică scopurile urmărite de Frontul

Eliberării Patriei. Pentru atingerea acestor țeluri, se pune la punct un plan general de atac. Trebuia ca prin mișcări rapide de grupuri înarmate să se ocupe principalele instituții din localitățile regiunii Bacău, să fie atacate magazinele și depozitele cu armament, să se răspândească material propagandistic și - în final - să se declanșeze o insurecție armată. Astfel, explozia ar fi cuprins întreaga țară. Erau nominalizate primăriile și sediile de partid, activiștii și militanții ce trebuiau arestați împreună cu informatorii lor, se cunoșteau cei ce urmau să preia puterea în fiecare localitate... Apărut de loialitatea oamenilor din jurul lui și mijzând pe nemăsurată ură a sătenilor împotriva comunismului, Ioan Corniță a reușit, timp de doi ani, să conducă sute de membri ai Frontului țării a fi cunoscut de aceștia. Abia în septembrie 1958, din eroare sau prin trădare, Securitatea a prins de veste. Mai întâi, Ioan Corniță a fost transferat cu domiciliul și serviciul în comuna Buhoci (satul Bijghir), începând cu ziua de 9 septembrie 1958. Era mai ușor de supravegheat. Două săptămâni mai târziu era arestat. La scurt timp, alți 33 de capi ai Frontului intrau în temnițele comuniste.

* Cei mai înverșunați luptători anticomuniști

Încă din octombrie 1956, Ioan Corniță a încercat să ia legătura cu Ambasada SUA. Spera să obțină sprijin material și logistic. Pentru asta l-a contactat pe unchiul său din București, preotul Ioan Hustiu. Abia în februarie 1957 merge în Capitală. Se sfătuiește cu

ruda lui (om cunoscut de comunisti ca nationalist, epozant al puterii, "periculos pentru democrația populară din RPR"), dar nu găsește calea de-a-l-anunța pe americani. Căută - în schimb - să procure o mașină de scris sau un săpirograf. Stărnește suspiciunea unui comerciant care e pe cale să anunțe autoritățile. Renunță - pentru moment - la alte acțiuni și se mulțumește cu faptul că Ioan Hustiu îi dă un pistol "Budapest" și 18 gloante. Întors în comună, la Filipeni, Ioan Corniță face noi recrutări și cere oamenilor să-și procure arme. În mai puțin de un an constituie nucleul puternic în toată regiunea. În satul Tomozia (comuna Lichitești), numește un șef de grup inimos: Dumitru Gălan. Acesta strânge în jurul lui 15-20 oameni de încredere, uni dintre ei înarmați. Peste întreg raionul Zeletin este numit comandant Vasile Andone, recrutat în marile 1956. La rândul lui, Andone organizează grupurile de luptă din comunele raionului. Numește șefi cu inițiativă, gata de sacrificiu: Gheorghe Glad și Constantin Mărmureanu la Tigănești, Nicolae Calapod la Lunca, Vasile Tantu la Horgești, Ioan Hutu la Uncesti Vechi, Constantin Popa la Calapodesti și mulți alții. Luptea începe să vorbească despre "învățătorul din Frunțești" țării să-i cunoască Ioan Corniță pentru a-și face o imagine exactă despre situația numerică și calitativă a organizației lui, care să se întărească în secret, cu unii dintre comandanti. Transmite ordine și materiale de propagandă, inițiază noi direcții de extindere a Frontului și face numiri în fruntea unor grupuri de curând apărute. În mai 1957 îl cunoaște, în comuna Frumusești, pe Vasile Pagu (recrutat de Dumitru Corniță). El devine unul dintre principalii oameni de încredere. Pagu reușește să atragă noi membri în organizație și se implică în răspândirea manifestelor. O reușită deosebită a acestuia a fost recrutarea lui Ioan Adam din Birlad. Acesta va constitui un grup clandestin la Fabrica de rulmenți din localitate. Tot Vasile Pagu ajută la formarea nucleelor clandestine dintr-o serie de comune, sub conducerea unor prieteni de-ai lui: Alecu Grigoras, Dr. Irim, Gheorghe Mișca, Gheorghe Bichiu și alții.

Cu toate că dispunea de numeroși oameni ce aveau misiunea de a aduce noi forțe Frontului, Ioan Corniță se implică și el în această activitate periculoasă. Uneori și datorită întâmplării... Așa s-a petrecut într-o zi frumoasă de primăvară, în 1958. Mergând pe jos de la Buhoci la Bacău s-a întâlnit cu un om de prin partea locului. Nemulțumit de "democrația populară", acesta își mărturisise supărarea că nimeni nu luptă cu nedreptățile din țară așa. Ura bolșevismului pe care îl cunoșcase pe frontul din Rusia. Acolo luptase eroic și fusese răspalit cu "Virtutea Militară", fapt pentru care, mai târziu, comunistii au încercat să-l pedepsească. În 1958 era postat în comuna Buhoci. Ioan Corniță îi promite că-l va mai căuta: "Să discutăm și alte lucruri...". Descoperise pe cel ce avea să organizeze grupul de răzvrățiți din Bijghir, Buhoci și Tamasi. Postasul se numea Nicolae Păllăgică. A strâns în jurul lui sătenii satului de "libertatea comunistă" și a căutat să i

înarmeze. N-a apucat să vadă planul de răsturnare a guvernului împlinindu-se, deoarece a fost arestat imediat după căderea "învățătorului din Frunțești".

* Sentința și cozile de topor

În noaptea de 24 septembrie 1958, Ioan Corniță a fost arestat. Era în ajunul unei întâlniri conspirative ce ar fi trebuit să aibă loc în casa lui Grigore Micăuș din Buhoci. În zilele următoare, și ceilalți capi ai Frontului Eliberării Patriei au fost ridicați de la domiciliu. Așa s-a format primul lot care a fost deferit Tribunalului Militar București. Nici unul dintre cei 34 de arestați nu a scăpat. Lor li s-au adăugat alții (peste o sută) care au format al doilea lot, judecat de Tribunalul Militar Iași.

În data de 15 mai 1959, Tribunalul Militar București pronunța sentința pentru primul lot, cel al "criminalilor care au vrut să răstoarne, prin insurecție armată, ordinea de stat a democrației din RPR". Cât de mare a fost cosmarul autorităților comuniste de atunci este demonstrat de duritatea pedepselor. Ioan Corniță și Ioan Hustiu erau trimisi în fața plutonului de execuție. După mai multe intervenții, pedeapsa li s-a comutat în închisoare pe viață. Vasile Pagu, Dumitru Corniță, Vasile Andone și Dumitru Gălan erau condamnați la muncă silnică pe viață. Iordache Chirilă, Nicolae Păllăgică, Gheorghe Hustiu, Nicolae Păvăluță, Alexandru Hustiu, Gheorghe Mărza Boca și Gheorghe Tardungă erau trimisi să pătimească, în temnița 25 de ani. Ceilalți erau pedepsiți cu închisoare între 10 și 23 de ani. Pentru unii, textul sentinței e de-a dreptul cinic. Mai întâi se consemnează că "nu s-a putut stabili că inculpatul a făcut parte din această organizație din lipsă de probe și nici că ar fi știut de existența ei", dar Curtea îl condamnă "deoarece din probatoriul administrat a rezultat însă că inculpatul a avut manifestări dușmănoase regimului democrației populare din RPR". Manifestări dușmănoase "probate" cu declarațiile unor activiști locali și simpatizanți comunisti se refereau la fraze spuse în public, condonate cu primari sau comentarii pe marginea emisiunilor de la "Europa Liberă" și "Vocea Americii". Și atâți în baza unor astfel de "mărfuri", măștii de justiție Octavian Căciureanu (președinte), căpitan de justiție C-tin Cincă (judecător), lt. col. Mircea Marinescu, mr. Augustin Giurgiu și mr. Gh. Tăpănic (asistent popular) au decis condamnarea atator oameni. Din convingere? Din lasitate? Oricum, nu în numele poporului" cum au pretins.

Asăzi, Ioan Corniță este deputat PNTCD de Bacău. A rămas credincios idealurilor de acum 40 de ani. Alți condamnați de atunci au continuat să și trăiască visul de linerețe. Cei ce-au supraviețuit lagărelor comuniste nu au capitulat. Unul dintre ei mă întreba, zilele trecute, dacă n-ar fi cazul să leară legalizarea Frontului Eliberării Patriei. "Mai e încă nevoie de el."

Nicu Vranceanu

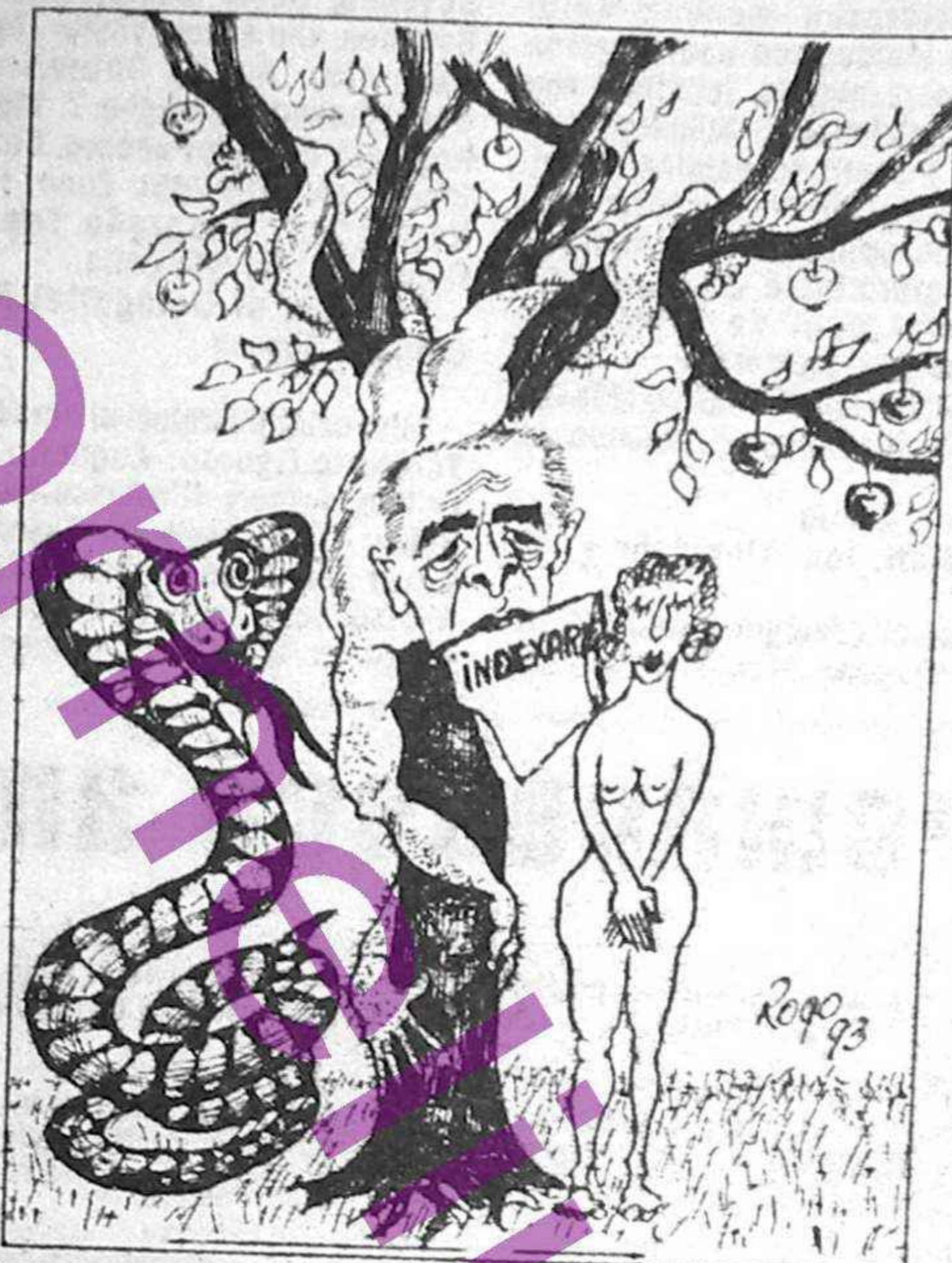

CRONICA TV:

"Ciocolata cu lapte se topește în gură, nu în mână!"

Din agenda de lucru a președintelui. Intrând adânc în "obiceiurile" împușcatului, **domnul Iliescu** și-a zis să nu scape, măcar anul acesta "Ziua recoltei". Că ar fi fost păcat, nu-i așa, cu atâtea "realizări" în agricultură, tocmai ziua de numărare a "bobocilor" să lipsească, din această toamnă "îmbelșugată" în care tractoarele au tras pe dreapta, fără motorina care curgea din belșug numai din raportul televizat al premierului Văcăroiu. Și n-a "scăpat-o". A sărbătorit-o în județul Arad, cu fructe și legume așezate frumos, cu dichis, tot ca "pe vremea" și cu lume, lume venită "spontan" să-l aclame. Ba lelea cea sfătoasă, i-a "dat" un scurt interviu, învățat pe de rost, sufletistei reporterite, Rodica Becleanu, mereu prezentă lângă cel ales-reales, în care-și dădea cu părerea despre avantajele agriculturii "la grămadă". Și i-a mai probotz lelea pe cei care-i caută nod în papură președintelui... "Că, ce putea face mai mult în patru ani, că avem realizări destule... iată am intrat și în Europa, ni s-a dat și... "aia" (clauza, în șoptește cineva) clauza silabisește lelea fericită c-a nimerit-o și că a scăpat de "vorbire". După ce s-a odihnit vreo două-trei zile la Cotroceni, în preajma cucuvelei, președintele și-a zis să "zboare" până la Harghita că și ăia "are puls" și bate cam repegior! În județul din inima țării a fost primit cu "onoruri" militare să nu se uite cumva că-i "comandant suprem" al armatei! Și a ținut o vorbire la Miercurea Ciuc, cu pulsul cam enervat, despre cât erau de asupriți românii pe vremea Austro-Ungariei și despre drepturile de acum ale minorității maghiare. Și precis, pe când apar aceste rânduri, s-o fi odihnit destul și-o fi descoperit pe hartă alte meleaguri calde, unde să se ducă "solia de pace și prietenie!" Că domnia sa este un om activ și plin de "avânt revoluționar". ● "Ciocolata cu lapte se topește în gură, nu în mână", ne învață o reclamă TV, iar alta ne recomandă renumiții biscuiți, tot cu ciocolată, care ne dau avânt și energie și KISS de vreo 400 de lei! ● Actualitățile ne-au mai arătat cum se

strofocă executivul să țină cât de cât pas cu acrobațiile dolarului, așa că a pus de o nouă indexare, care ne-ar fi "echilibrat" buzunarul acum două-trei luni. Și ale dracului găini, domnule, de cum au aflat că verzișorul e 1061 de lei, au zis că nu mai cotcodăcesc oul fără o

"bălcească" albastră. Și asta numai până la Crăciun pe urmă or mai "vedea" ele. Și noi! ● "Melc, melc caldă, și te du la Dunăre și bea apă tulbure!" Cum face de la Mila 23, de-a dat peste ei holera. Primul murit. Oare câți se vor mai jertfi pe "altarul" nepăsării ca să-i bage cineva în seamă și pe oamenii Delta? ● Domnul Radu Nicolau a "pescuit" o excelentă anchetă tot pe Dunăre. Mai la deal. Și ne-a arătat cum a fost "povestea" cu împingătorul Giurgiu 18, cel cu contrabanda cu motorină, care-a în-călcat "în strălucim" embargoul. Păcat numai că la distanță de aproape două luni s-a "răcit" fierbințeala evenimentelor. ● Domnul Mihai Tatulici l-a adus pe micul ecran, la miezul nopții pe vechiul-noul director al SRI-ului de a povesti "insomniile românului". Ce-i drept, până acum nu știm sigur dacă dl Măgureanu este prieten cu președintele Iliescu. ESTE! Și nu de azi, de ieri, ci de dinaintea "revoluției", hă! Așa că dinspre partea asta, putem dormi liniștiți! ● KISS, KISS, ciocolata cu lapte se topește în gură, nu în mână! Insomniile ne pasc dinspre partea zahărului chinezesc infestat cu leuconostoc. Care, zăbărit a "scăpat" de la Buzău și s-a oprit "tomnăi" în Ploiești Cola! Dar asta am văzut-o la SOTI că TVR are grija de "insomniile românului" și de "dulcele" lui. Așa că pe micul ecran al postului național TV (bate, bate telegat, vorba lui nenea Iancu) apare scris cu litere mari, să vadă, iar cramica "citește cu gura" ca pentru analiză hotărârea guvernului, de a se purcede la noi importuri zahăr! Acum să te ții "bătălie" securisto-nomenclatură să nu "cazi" din "competiție!" Poate așa se va ține cuvântul premierului Văcăroiu și ne va "da" promise "rații" de zahăr cu 48 de lei, pe lunile august și septembrie 1992! KISS, KISS... ne așteaptă "vremuri dulci!"

Rodica Becleanu

Coaliția pro-guvernamentală, lansează ofensiva asupra presei

● Deocamdată se începe cu modificarea Codului penal

În această săptămână Senatul va continua dezbaterile proiectului pentru modificarea și completarea Codului penal și a Codului de procedură penală și va discuta cele două modificări ale Codului penal care vizează delictul de presă. Astfel, articolul 205 alin. 1 va avea următorul cuprins: "Atingerea adusă onoarei ori reputației unei persoane prin cuvinte, prin gesturi sau prin alte mijloace, ori prin expunerea la batjocuri, se pedepsește cu închisoarea de la o lună la un an sau amendă", acest aliniat referindu-se la orice persoană fizică. Dar pentru cei din mass-media, la maximum pedepsei cu închisoarea prevăzute în alineatul 1 se poate adăuga un spor până la 1 an. Deci, de acum încolo orice injuriu adus unei persoane publice de către ziariști, poate duce la arestarea acestuia. Ceea ce este mai interesant este faptul că cei care susțin aceste amendamente sunt cei din coaliția pro-guvernamentală. Tot aceștia țin ca pentru ziariști să se instituie de grabă o lege a presei. Deja unii dintre membrii P.D.S.R. au proiecte proprii de lege a presei: Ghe. Dumitrașcu, senator P.D.S.R., membru în comisia de cultură se tot laudă că

are deja formulat un asemenea proiect. La fel Ilie Plătică-Vidovici, fost militar de carieră, actual membru în comisia de apărare a Senatului, susține cu ardoare că este necesară o astfel de lege. Mai mult, domnia sa nu se sfiește să denumească gazetarii ca fiind "o adunătură de derbedei". Alt susținător al apariției acestei legi este senatorul P.D.S.R. Romul Vonica, președintele comisiei pentru cercetarea cazurilor de corupție. Această comisie a apărut datorită presei, care a publicat unele fapte reprobabile ale demnitarilor noștri. Domnia sa este tare supărat pe ziariști și conchide că "le trebuie neapărat o lege a presei." Cu toate acestea, comisia de cultură a Senatului n-a luat în considerare aceste proiecte de lege. Pe de altă parte, cei din opoziție susțin că nu este nevoie de o asemenea lege și că alineatul 2 al articolului 205 din Codul penal este aberant. Mai mult, dl senator Potcoavă (P.L. '93) este de părere că unui ziarist "i este suficient dacă i se impută o amendă de 1 leu sau o zi de arest, deoarece aceasta ar însemna un adevărat certificat de deces."

Dana Popescu

Manuscrisele confiscate-arestate (de fosta securitate) se vor restitui vreodată?

Recent Muzeul Literaturii Române a fost gazda unei conferințe de presă în chiar nobila "Rotondă 13" a sa, în cadrul căreia au fost prezente reprezentanți ai întregului spectru al presei noastre, preponderenți fiind aceia ai departamentelor culturale. Punctul esențial al conferinței l-a constituit discuția în jurul restituirii manuscriselor literare și nu numai - confiscate de-a lungul anilor de securitatea comunistă. Directorul Muzeului, dl Alexandru Condeescu a prezentat "istoricul" luptei instituției pe care o conduce în ceea ce privește trecerea efectivă la recuperarea pentru patrimoniul literar românesc a manuscriselor "rătăcite" și "deținute" de instituțiile de represiune ale vechiului regim. S-a prezentat adresa de răspuns a S.R.I. către Muzeul Literaturii Române din 21 ianuarie 1992 - pe care o dăm mai jos în toată splendoarea ei: "Domnului ALEXANDRU CONDEESCU, director al Muzeului Literaturii Române. La adresa dumneavoastră nr. 527/1992, prin care solicitați lucrări ale unor intelectuali români, aflate în arhiva fostelor organe de securitate, vă comunicăm următoarele:

Actualul cadru legal - *Cronica Guvernului României nr. 52/1992 - dispune că "până la adoptarea prin lege a unor reglementări speciale privind protejarea patrimoniului cultural național, persoanele fizice sau juridice deținătoare, cu orice titlu, a unor bunuri culturale mobile sau imobile au obligația de a le păstra și conserva". În măsura în care asemenea lucrări există în arhivele noastre, vor putea fi cedate numai în condițiile stipulate de viitoarea Lege privind protejarea patrimoniului cultural național. Cu deosebită stimă, Adjunct al Directorului Serviciului Român de Informații (S.S.) Conf. univ. dr. Dumitru Cristea (L.S.)" Cum de la emiterea acestui răspuns s-a așternut o tăcere de mai bine de 20 de luni, Muzeul Național de Literatură se întreabă - pe bună dreptate - care este și care va fi soarta acestor arhive cărute cu toptanul din casele scriitorilor și nereturnate după atâta vreme, acum, în apropierea sfârșitului de mileniu. Când vom vedea scoase la lumină și tipărite manuscrisele olografe și dactilo-copiile aparținând lui Radu Gyr (autor și de "Memorii"), lui Ioan Mocsanyi-Stărcă, ale unor mari scriitori și gânditori ca Nichifor*

Crainic, Lucian Blaga, Petru Tușa, apoi cele 72 lucrări ale lui Ion Caraion și manuscrisele atâtor și atâtor nume prestigioase sau mai puțin cunoscute marilor public?? Demersurile Muzeului afirmă directorul său, n-au fost unice, ci repetate, dar tăcerea rămasă... ferecată! Schimbându-l pe dl Măgureanu cu Domnul Măgureanu în funcția de Director al SRI, din octombrie trecut, nu a fost de natură să dea satisfacție nici cererii Muzeului Literaturii Române, de proprietarilor de drept al acestor manuscrise și nici sentimentului public care așteaptă de atâta vreme întregirea firească a culturii române și nu menținerea ei anacronică în țara noastră. Conferința de la MLR a avut printre altele, ca obiect al discuției în jurul chimuitoarelor demersuri pentru subviziunile menite a restaura și a repăși imobilul centenar venerabilului muzeu din Buzău și reorganizarea expoziției permanente a acestui lăcaș cultural, unie al țării, creată și păstorit de memorabilul cărturar care a fost Dumitru Pană Perpessicius.

Pan Ion Flaviu Sabău

Un balon dezumflat: Adrian Păunescu

Nicicând, de-a lungul și de-a latul literaturii române, n-a existat un poet care să fi spurcat mai cumplit verbul poetic decât Adrian Păunescu. Poate, totuși, Beniuc, mi s-ar putea răspunde. Într-adevăr, decăderea celui ce-a scris *Cântecul de pierzanie* (aflându-se în momentul apariției acestui volum în sfera lirismului autentic, deoarece pierzania a venit mai târziu) a fost gravă și ea, dar avea loc în registrul unei propagande primitive, de *recunoaștere* a supunerii în fața cotropitorilor sovietici, de stalinizare fățișă, de luptă de clasă și violențe "progresiste" pe deplin asumate. Era timpul unui "idealism" cinic. Prefăcătoria funcționa doar în termenii grosolani ai declarării negrului drept alb. Acceptând rolul de cântăreț de curte nr. 1 al lui Ceaușescu și al soției sale, bardul de la Bărcă a întrupat *faza sofistică*, mult mai periculoasă, a comunismului securist, care și-a închipuit că poate înșela mai lesne, ascunzându-și țelurile, în fond identice cu cele ale reprezentanților comunismului primar, sub o textură conceptuală mai ademenitoare. Manevra este asemănătoare cu cea a unui escroc care provoacă o dezordine voită în acte pentru a pune în dificultate ancheta. Fețele cele mai repulsive ale ideologiei au fost supuse unei operații cosmetice. Astfel, "internaționalismul proletar",

implicând negarea factorului patriotic, a fost mascat de un naționalism deșănțat, nelipsit de conotații izolaționiste și ofensive. Tobele ceaușist-păunesciene au răsunat în ritmul asurzitor al "independenței" și "suveranității". Dar putea fi vorba oare de o independență a României? Dictatorul făcea în continuare jocul Kremlinului, menținându-se în scaun doar atâta timp cât s-a găsit o protecție. Reluarea tradiției, alt capitol al sloganelor "noului" comunism, nu constituia decât un prilej grotesc de a o înfățișa drept o "prefată" a activității grandioase a "geniului Carpaților". Juisând de rea-credință și slugărnicie, Adrian Păunescu îl lingusea în stihuri, în proză și în cântec (de fapt într-o subproducție ce a înghițit întreaga sa persoană literară), în așa chip și cu un asemenea debit, încât destinul său ne apare indisociabil legat de al faraonului executat. E de imensă mirare faptul că lucrativa lui carieră nu s-a sfârșit odată cu sfârșitul tiranului, a cărui umbră ajunsese, o umbră la fel zgâlțâită de spasmele paranoice și de capriciile grandomane, precum făptura acestuia...

În realitate, Adrian Păunescu nu e, azi, decât un balon dezumflat. E drept că, după ce mulțimea furioasă era gata a-l linsa în zilele Revoluției, puterea l-a propulsat în funcții oficiale care nu

măsoară decât propria ei impudoare restauraționistă (sub paravanul, firește, al jocului democratic, dar oare în Germania posthitleristă nu s-ar fi găsit destui cetățeni care să-i "aleagă" pe acuzații de la Nürnberg?). Însă reputația bardului-senator a suferit o drastică scădere. Tineretul ce i-a acordat o oarecare audiență în anii '70-'80 s-a trezit în bună parte din zăpăceala naționalistă la care-l supunea prin megafoanele ceneclului Flacăra. Grăitor, cenaclul ceaușist n-a mai putut fi repus pe picioare, în pofida intențiilor măturisite ale fostului său mentor. Foile extremiste, caracterizate de un limbaj agresiv, pigmentat cu obscenități, ale lui Adrian Păunescu, *Vremea și Totuși Iubirea*, sunt greu vandabile, lovite fiind de un discredit public în creștere. De unde, marele, comicul arțag al poetului împotriva "concurrentului" său mai norocos într-ale ziaristicii, Ion Cristoiu. Dincolo de cercul restrâns și artificial al oficialităților actuale, nimeni nu-l mai ia în seamă. Profilul său funambulesc stărneste un interes tot mai stins, precum un rol atins de saturație, precum o convenție uzată ce irită ori plictisește.

Așa cum am arătat încă de la primele apariții, în perioada de după decembrie, ale poetului ultracompromis pe scena publicistică-politică, el nu mai e capabil a face figură de om viu, a intra în circuitul real al vieții obștești. Nu e decât o fantomă mănjită de murdăriile comunismului, ezitând a dispărea definitiv în abis. "Punerea la punct" a lui Adrian Păunescu, discretă însă implacabilă, reprezintă una din dovezile de bun augur, deși încă în număr mic, ale maturizării morale a societății românești.

Gheorghe Grigurcu

Eugenia Enescu

-un măestru faur al sticlei

Întâmplarea ca, îndată după absolvirea Institutului de Arte Plastice "N. Grigorescu" din București, să fie repartizată la Direcția Generală a Sticlei s-a dovedit pentru viitorul artistic al ceramistei (după specializarea la Institut) **EUGENIA ENESCU** un eveniment hotărâtor. De altfel, *sticla* i-a plăcut de când se știe, transparența și rezistența în timp și, mai ales, *cumințenia* de a se lăsa turnată în infinite forme au fascinat-o. Conștientă că acest vechi și mirabil material are numeroase taine fără cunoașterea cărora rămâne "rece și indiferent", lucrând direct în halele de producție, alături de cei mai experimentați maiștri, s-a străduit să-și însușească temeinic tehnologia, metodele și procedeele de turnare și de colorare. Simțul cromatic cu care a înzestrat-o natura, deși colorajele se găseau într-o gamă restrânsă, au ajutat-o să-și asigure și în acest domeniu rezultate cu totul remarcabile. "Sticlele" ei sunt ca semințele lui Blaga "ulei în ipostaze de boabe".

liane (sau iele, sau zâne) diafane, vibrând în mișcări de iubitoare apropiere sau de prudentă depărtare. Într-o serie de alte compoziții, dăm peste grăitorul motiv al mâinii. Mâna - cântată de Argezi - protejează și salvează flori, liane și alte vietăți, înfruntând numeroase riscuri; în câteva exponate, degetele care au vrut să apere au fost rețezate, zdrobite sau măcinate de intemperii care ne-au năpădit spațiul vital.

Pictura - în siguranța desenului, compoziția ingenioasă și cromatică deosebit de caldă și de învăluitoare "se-ngână și-și răspund" - se înscrie și ea în tematica cu substrat ecologic, vizând "ecologia morală a societății umane". Defilează în fața noastră un șir de Eve în vădite ipostaze narcisiste, cu precizarea că sunt îndrăgostite de întreaga lor ființă, nu

numai de chip... Cele mai multe se admiră *goale* sau "invăluite" în transparente fâșii de mătase... Și se găesc "în luptă" cu "păcatul". Rămân, totuși, mereu frumoase și ademenitoare. Într-o pânză, o Evă - mai mult gânditoare decât vicioasă - ține în mână un pahar al desertăciunii (!?!). În alta, o Evă înveșmântată în roșu aprins cu o pălărieuță "șmecheroasă", perfect asortată, se află în progres: lângă pahar tronează și o sticlă. Expresia feței pare a spune: "Fie ce-o fi... Așa mi-a fost scris..."

Expoziția **EUGENIEI ENESCU** constituie una dintre cele mai interesante manifestări plastice din Capitală. Vizionarea ei se constituie într-un prilej de bucurie și satisfacții estetice.

M. Augustin

INTERPELARE

Universul artei își are propriile-i legi, se guvernează după legile creației, dar receptarea actului de cultură de către destinatarii ei se face prin legi stabilite de către instituții abilitate cu această calitate și în conformitate cu nevoia noastră, a tuturor, de frumos, bine și adevăr.

Există însă situații și mai grave cum este cea din județul Neamț, în care Prefectura își permite să încalce legea cu bună știință și să nesocotească chiar și deciziile luate la nivel guvernamental. Din documentația ce o am la dispoziție rezultă următoarele:

Pe data de 3 august 1993, la Ministerul Culturii s-a desfășurat concursul pentru ocuparea postului de consilier șef al Inspectoratului pentru Cultură al județului Neamț, concurs desfășurat în conformitate cu H.G. 281/17 iunie 1993 (anexa nr.12), Legii 69/1991 (art. 100, lit. C), Legii 14/1991. În urma concursului la care au participat domnii **Adrian Alin Gheorghe, Cristian Livescu și Adolf Minuț**, media cea mai mare a obținut-o dl **Cristian Livescu**, domnia sa fiind declarat reușit prin adresa nr. 8362/11 august 1993 a Ministerului Culturii. A urmat apoi o levitură de teatru, suntem în lumea artei doar, regizată de astă dată de dl **Alexandru Casapu**, prefectul județului, care susține sus și tare că "fără avizul prealabil al prefectului, ordinul oricărui ministru este nul." Dl prefect dorește, cu nesocotirea flagrantă a legii, să instaleze în acest post un protejat fidel al partidului de guvernământ.

Când aveți de gând să puneți mâna pe lege, domnule ministru, ca împreună cu colegii dumneavoastră, dnl **Viorel Hrebenciuc**, și dl **O. Cosmâncă**, să faceți o dată curățenie în teritoriu, căci altfel există riscul ca și frumusețea să arde urât și murdar, așa cum urde și murdare arată unele din birourile unor ministere și instituții.

Mihai Buracu
Senator PNL CD de Mehedinți

Monarhiile europene

- tradiție, continuitate, stabilitate

O MONARHIE NĂSCUTĂ PRINTR-O REVOLUȚIE

suveranului defunct, Prințul Albert, care domnește sub numele de Albert al II-lea.

Monarhii belgieni joacă un rol important în viața politică a țării. Arbitri ai acesteia, ei manifestă echidistanța necesară față de forțele politice reprezentate în Parlament. Suveranul deschide lucrările forului legislativ, sancționează legile votate de acesta, este Comandant al Forțelor Armate, numește și revocă ministrii, justiția se pronunță în numele Său. Mai mult, suveranul joacă un rol de "mediator" în favoarea cetățenilor care i se adresează pentru a "obține dreptate" în relațiile lor cu aparatul

său, Leopold al III-lea, a refuzat să părăsească teritoriul național în fața invaziei naziste și s-a constituit prizonier de război.

Toți monarhii belgieni s-au confruntat cu probleme deosebite în timpul domniei lor. Dacă primii patru au jucat un rol deosebit în consolidarea și apărarea ființei statale, al cincilea, Regele Baudouin I, a demonstrat lumii rolul major pe care suveranii îl au: garantarea și menținerea frontierelor precum și asigurarea libertăților cetățenești. Regatul Belgiei nu are o compoziție națională omogenă, aici existând trei grupuri etnice: neerlandofonii din regiunea de nord a țării, atașați tradițiilor germanice, francofonii în sud, populație de origine și cultură latină, precum și germanii din cantoanele Malmédy, Eupen și Saint Vith. În condițiile în care în anii '70 curentele și grupările de orientare naționalistă și-au intensificat activitatea, Regelui Baudouin i-a revenit greaua misiune de a aduce pacea în sânul națiunii. Prin delicatețea sa de L-a caracterizat, prin înțelepciunea Sa de toți recunoscută, Regele Trist s-a achitat la modul superlativ de rolul Său. Mai multe modificări ale Constituției din 1830 (în 1980, 1988 și 1989) au transformat statul într-unul federal, cele trei comunități bucurându-se de o largă autonomie.

O criză cardiacă a pus, din nefericire, capăt vieții Regelui Baudouin în luna august a acestui an. Pe Tron s-a urcat din lipsă de moștenitori direcți, fratele

politic-administrativ. Acest gen de intervenții regale amintesc de instituția scandinavă a "ombuds-man"-ului, autoritatea morală a Regelui putând efectiv să doboare zidul indiferenței birocratice.

Experiența belgiană a fost benefică pentru România care, în 1866, a adoptat o constituție democratică, ce a avut drept model constituția Belgiei de la 1830. Mai mult, Casa Regală a României are legături de rudenie apropiate cu Suveranii Belgiei, Regina Maria a României fiind descendentă din Familia de Saxa-Coburg-Gotha. Realitățile actuale demonstrează în Belgia că Regele este factorul principal al menținerii ființei statului, în pofida tuturor tendințelor naționaliste centrifuge.

Moartea Regelui Baudouin a aruncat un val de doliu asupra națiunii care a participat emoțional la durerea Reginei Fabiola și a întregii Familii Regale. Ținuta regală a Suveranei Văduve și durerea demnă de care a dat dovadă au rămas viu întipărite în memoria tuturor. Prin intermediul televiziunii, o lume întreagă a putut observa simplitatea majestuoasă a ceremoniei depunerii jurământului de către M.S.Regele Albert al II-lea. În acele momente toți cetățenii micului regat, indiferent de grai și apartenență spirituală s-au simțit uniți în jurul unui Om și al unui simbol: REGELE!

Ștefan Caliga

Alții despre

Realitățile românești sunt - în unele opinii - contrare exprimate de factori ai Puterii - binecunoscute de născute, unde există o imagine clară a peisajului politic și a realității economice. Un exemplu în acest sens este articolul apărut în prestigioasa publicație *Neue Zürcher Zeitung* din Elveția, intitulat "Cursul anevoios al reformelor în România".

Autorul, bun cunoscător al realităților românești referindu-se la poziția guvernului Văcăroiu și la relațiile sale cu Parlamentul și Președinția, arată, printre altele, că "Puterea executivă este slabă și se bazează în mare măsură pe sprijinul grupărilor naționaliste care caută să-și exploateze poziția prin manevre de corupție. Concluzia opoziției privind guvernul Văcăroiu este că conducerea este inaptă să domine problemele de dezvoltare ale țării. Reformele economice și procesul de democratizare au intrat într-un impas... în loc să accelereze, sunt frânate. Privatizarea nu progresivă iar restructurarea marilor întreprinderi - subventionate ca și în trecut - nici măcar nu a început. Lipsa voinței politice".

Neue Zürcher Zeitung despre cursul anevoios spre reforme în România

Tabloul atât de sumbru al realităților economice românești și al (ne)mersului reformei este completat cu o analiză făcută asupra aspectelor existente în teritoriu: Desi se menționează expres că în Constituție este prevăzut principiul autonomiei locale, în fapt aceasta "... nu este decât pe hârtie. Ca și în trecut, nu există nici o lege privind administrațiile locale. Organele din provincie, așezate, sunt fără putere".

Sunt făcute largi referiri la fenomenul corupției generalizate și la atitudinea Puterii în această privință. Reținem în extenso: "Ceea ce stărneste însă decepție este faptul că unele lucruri sunt făcute numai sub presiunea afară și jumătăți de măsură. Din această cauză se impotmolesc din nou. Tumoarea canceroasă a corupției se întinde profund, până în inima ministerelor, ca să vădit, nimeni nu este corupt".

În ceea ce privește percepția înregistrată asupra președintelui Iliescu, aceasta din urmă îi este puțin favorabilă. "Contradictorie, evazivă, greu de evaluat este și politica președintelui Iliescu care, după părerea generală, rămâne omul tare ce trage stăruie în spatele guvernului, chiar dacă, aparent, nu se amestecă în afacerile zilnice". Părerea autorului este transată atunci când afirmă: "Iliescu nu face decât să stăvilească reformele neputând să se descotoarească de vechile metode comuniste și, ca și Ceaușescu anilor '70, este moștenitor în arta de a "înșela" Occidentul ca un prestidigitator".

Concluziile sunt deci sumbre, de altfel și realitatea. Certitudinile sunt puține, incertitudinile numeroase stăpânind în egală măsură atât pe români cât și pe observatorii străini atenți și avizați.

Situația din Republica Moldova

La 1 noiembrie 1993, B.B.C. a menționat pe un oficial moldovean, Catană, care a cerut, explicit, retragerea trupelor rusești (Armata a 14-a) de pe teritoriul Moldovei. "Vocea Germaniei" a difuzat știrea că președintele Boris Elțin a trimis un mesaj către președintele Ion Iliescu, în care își exprimă speranța că grupul acuzaților de la Tiraspol se va bucura de un proces imparțial în fața instanței judiciare de la Tiraspol. În același timp, șeful Kremlinului a ținut să precizeze că Guvernul de la Moscova nu poate influența desfășurarea procesului din Republica Nisteană.

Dorința Rusiei de a rămâne o Putere mondială

Dr. Erhard Busek, vicecancelar al Austriei și președinte al Partidului Creștin-Democrat Popular opinează că întrunirea de la Viena a fost un mare succes și a subliniat angajamentul Austriei pentru drepturile omului. El este de părere că progresul democrației în țările foste comuniste se va desfășura ciclic. După anul 1989, țările est-europene au îndrăznit să conteste predominanța comunismului. Dar ele nu aveau nici o experiență politică. Apoi au căpătat șansa de a dobândi o practică politică, așa cum avuseseră comunistii. Întrebarea este dacă acele țări vor regresa. Părerea personală a vicecancelarului este că

acest lucru nu se va întâmpla, fiindcă trebuie să întrețină relații cu restul Europei. Iar Rusia nu prezintă o alternativă pentru Europa Centrală și Europa de Est. Târziu de aci nu trebuie lăsate într-un vid militar de către Occident. O cooperare a lor cu N.A.T.O. este posibilă și asta este nu numai în interesul Austriei, ci și al N.A.T.O.-ului și Comunității Europene. Indiferent de aspectul guvernului aflat la putere în Rusia, dacă e democrat, țara sa sau comunist, rușii păstrează o tendință constantă de Putere mondială. Această tendință își extrage seva din mărimea țării, bogățiile naturale, situația globală. Trebuie să privim acest lucru cu

luciditate. S-ar putea ca guvernul să fie slabă a lui Elțin să ducă la un război (vezi cazul din Caucaz) și chiar să implice în Balcani. Rusia viza Marea Adriatică și pe timpul monarhiei austriece ungară, dar și pe timpul rebelului Tito. Interesul nostru, al Austriei, este să stăpânim Europa Centrală, de Est, și Sud-Est să fie întărite. Evoluția din Rusia nu este previzibilă. Formula Moscova-Elțin este falsă. Prudența e necesară. Cred că destășurările din Rusia vor fi pozitive doar vom ajuta mai mult statele baltice și Polonia. Prudența dictează să nu se inițieze, deocamdată, negocierile militare care ar irita Rusia, în termenii care se încheiau înainte de război.

Dreptate

Cornel Dinu

Incompetența, arbitrariul și răzburarea macină fotbalul românesc (2)

- Domnule Cornel Dinu, referitor la suspendarea dv. de către FRF ce pare ar fi un conflict, ce ne puteți spune? Care sunt motivele?

- Este o suspendare inedită pentru că este vorba de o convorbire particulară între directorul unei societăți comerciale (Progresul) care este supusă altor elementari și directorul delegat al echipei de fotbal. Ea a fost consemnată ca atare de delegatul federal care nu era altcineva decât unul din prietenii mei adevărați din vremea lui Anghel. Se pune deci problema că nu reprezentăm acolo echipa ca delegat sau antrenor, ci numai directorul general al societății comerciale ce are o sferă mult mai largă decât activitatea sportivă, fiind înțeleasă supusă unei alte legislații. Atât Comisia Campionatului Național, cât și Biroul Federal nu au luat în considerare că suspendarea a fost particulară. Mai mult decât atât s-a aplicat un articol de regulament, care, foarte multe alte, este depășit, anacronic. Aceasta privește însă numai personalul delegat și nu pe cei care sunt angrenați direct în eveniment, nu și pe cei veniți din afară, eventual. În această categorie puteau intra și Grama, delegatul echipei și poate și Vasilescu, directorul sportiv. Chestiune care nu poate fi înțeleasă, deocamdată, de FRF.

- Dar suspendarea...
- Natura suspendării pe 6 luni trebuia să fie clară, ce nu am drept să fac și ce am drept. Nu s-a făcut nici o precizare, totul fiind nebulos. Dar am avut o situație extrem de distractivă: am semnat cu act oficial al societății, fiind vorba de un transfer, al lui Tomulesei, iar delegatul oficial al clubului din Piatra Neamț s-a văzut într-o situație

antologică.
- I s-a replicat că semnătura dv. nu e valabilă?

- Exact. Vă închipuiți, mi-au suspendat dreptul și dreptul de semnătură. Al unui director la o societate comercială. Am transmis din partea Consiliului de Administrație al societății o adresă care îi încunoștința - dacă nu știu - că directorul general al unei societăți este singurul în drept să semneze acte în legătură cu patrimoniul. Or, Tomulesei intra în această categorie. Al doilea aspect sesizat în adresă a fost acela că și în cazul când nu se contestă măsura pe linie sportivă, ea trebuie în orice caz delimitată și precizată, și oricum nu poate avea efecte asupra capacității juridice a unui director general.

- Rezultatul?
- Nu știu dacă au înțeles ceva. Eu am vorbit și cu secretarul general al Federației. Am încercat să-i explic lui Cassai, măcar să consulte un jurist. Repet nu sunt deloc sigur că au înțeles, dar jucătorul a jucat. Aici este vorba de o răzburare.

- Ar fi cu prisosință cazul să-i dați în judecată pe motivul acestei absurdități a dreptului de semnătură. Intenționați s-o faceți?

- Nu, în nici un caz.
- Să înțeleg că acceptați această suspendare fără a riposta, deși e vorba evident pentru toată lumea - de o răzburare?

- Voi face probabil o întâmpinare la Biroul Federal, problema asta devenind și comică prin incompetența celor ce au declanșat-o.

- De unde pornește acest spirit de răzburare. Care sunt motivele lui, dezvoltările dv. la adresa federației?

Un nume de rezonanță în fotbalul românesc. Cu atât mai mult cu cât traseul parcurs l-a purtat în numeroase și diverse posturi. Nici una însă, de plan secund. Nu este nici locul și nici timpul să le rememorăm pe toate. Sperăm să o facem cândva. Dorim aici să fixăm momentul actual cu accent pe conflictul cu Federația de Fotbal. Căci, chiar dacă nu-i spune nimeni pe nume, tot conflict este. Deci să-i ascultăm punctul de vedere.

- Eu nu am făcut deocamdată nici o dezvoltare privind activitatea federației. Fiindcă normal aceasta ar trebui să pornească de la Federație. S-au făcut multe declarații. Eu îmi rezerv dreptul de a nu le comenta.

- Fără vreă reacție?
- Singura mea reacție a fost atunci când Iordănescu a spus că a trebuit să lupte împotriva unei obișnuințe...

- Referire la cele 2 zile de permisie?

- Am reacționat pentru că era un atac - probabil negândit - la adresa capacității profesionale a jucătorului de fotbal. Când am fost selecționerul echipei naționale, eu nu am constatat de la prezentarea la lot până la ora meciului, niciodată nici o încercare, măcar de învoire fie și pentru o oră sau două. N-am înțeles de fel această afirmație a lui Iordănescu. Poate că s-a confruntat el cu această situație și a încercat să și-o explice prin precedent. Care însă nu a existat. Trebuia să clarific lucrurile. Eu am contestat hotărârea Federației de a-mi desface contractul. Există și o acțiune la Tribunal, amânată acum pe data de 8 decembrie pe motivul că jurista Federației este plecată în concediu. Mi-am permis și o glumă, că e plecată în Insulele Canare să pregătească procesul. Am considerat că este o iresponsabilitate din partea selecționerului de a face o asemenea afirmație. Ea lezează atât interesele jucătorilor și antrenorului care a sesizat și chiar autoritatea Federației fiindcă în momentul de față lasă să se înțeleagă că ar exista dezordine la nivelul echipei naționale. Ceea ce nu a fost niciodată.

- De ce credeți că a făcut-o?

- Având un contract ce depășește imaginația mea, în sensul că dacă eu am avut o primă de instalare de 10 000\$ și un obiectiv

concret până la 17 noiembrie - contractul expiră pe 18 noiembrie - Iordănescu a avut o primă de 100 000\$ și fără vreun obiectiv nominalizat. Pe contractul său precizându-se doar că este valabil până în ziua ultimului meci pentru CE '95. Este o precizare pe care trebuia să o facă Federația dacă există acea transparență, discutând contractul în Biroul Federal, așa cum s-a făcut și cu contractul meu și cu toată lumea.

- Contractul lui Iordănescu nu a fost discutat în B.F.?

- Nu. A fost un contract semnat pe sub masă și secret.

- Este inexplicabil că B.F. ar fi aprobat oricum.

- Totuși contractul a fost încheiat numai de 2 oameni, iar B.F. n-a fost băgat în seamă.

(Va urma)

BYE BYE EUROPA. Ce facem cu America?

Cum era de așteptat - minuni în vremea noastră... - deși cortina nu a căzut în Cupele Europene, ea a căzut doar pentru noi.

Invinse categoric, ca să nu spunem zdrobite, în prima mână disputată pe pământul hexagonalului, atât Universitatea Craiova cu Paris Saint Germain, cât și Steaua cu Monaco, nu aveau nici șanse... teoretice. Sperăm numai în comportări de finută care să onoreze terenul propriu și să ofere o minimă satisfacție publicului spectator. Din păcate nu s-a întâmplat așa cu toate că echipa militară a câștigat la limită.

Deschizând primul balul, craiovenii nu numai că au pierdut din nou, cu 0-2, dar au reușit să prezente un joc mai slab și parcă mai dezorganizat decât pe celebrul Parc de Princes. Nu putem să vedem că francezii, au dovedit o certă condescendență pentru gazde, în ce privește scorul. Sperăm ca acest dublu esec să nu afecteze evoluția sa viitoare, în campionat. Căci este nevoie de un adversar pentru Steaua. Aceasta nu a strălucit nici ea și chiar dacă a jucat mai bine decât în jocurile de cazinouri, victoria sa, ce pare meritată după aspectul general al jocului, poate fi numită la cel puțin o ocazie ocazie monumentală, ratată de Klinsman n-au prea avut corespondent în jocurile de elevilor lui Janel. Iar golul, surprinzător și... norocos. Ghencea se va consola - atât cât poate - cu supremația internă pe care, cum-necum, o va duce probabil până la capăt.

Eliminarea prematură și evoluțiile modeste, dorim să nu fie de rău augur pentru echipa de la Cardiff. Confruntarea din 17 noiembrie rămâne rămâne obiectivul nostru principal și ultima șansă. Dorim ca tricolorii să-și strângă rândurile și să credem în victoria ce trebuie reputată.

Pagină realizată de IOAN FRÂNCU

PRODUCĂTORI AGRICOLI vă puteți asigura vânzarea produselor dvs ÎN CONDIȚII AVANTAJOASE

prin COMFRUCT INTERNATIONAL S.R.L.

în PIAȚA OBOR
Livrarea mărfii se face pe bază de contract sau cu plata pe loc.

☎ 610 90 17;
Fax 312 53 45

AUTO

de construcții (abr.). 7) Anexe laterale auto - Orășel în India. 8) Contact electric. 9) Ascultă cum bate motorul - A cincea roată la mașină. 10) Viteză efectivă - A pierde startul.
DICTIONAR: OTIC, ANE, ZIKU-BAP

ORIZONTAL: 1) Umbrelă la automobile - Ochi de pisică. 2) Indicator de bord - Platforma închisă a mașinii. Cuiel 3) Revizie curentă anuală. Regim de rulare. 4) Platin auto - Iluminat slab! 5) Sânge auto - Campion de formula unu. 6) Revizie neterminată! - Kilometri/oră. 7) Suspensii rezistente - Mormăit de urs. 8) Monarh slav - A forța viteza motorului. 9) Dorită mică (reg.) - Motor bun de dat la fiare vechi. 10) Motor neîncălzit - Obiect de studiu.
VERTICAL: 1) Filtru auto. 2) Viteză sportivă. 3) Poem filozofic de V. Iuga - Minimacara. 4) Intră în tobă! - Zeu babilonean - Minicisternă! 5) Serpentine auto - Medie kilometrică. 6) O pune în cui - Întreprinderea de materiale

PIIU MOICEANU

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
					★				
2		★					★		
3			★						
4							★		
5				★				★	
6		★		★		★	★	★	★
7							★		
8				★					
9									
10							★		

Singura formațiune extremistă din România este Uniunea Democratică a Românilor Maghiari

- Cele mai importante dintre atitudinile dvs publice sunt tranșante. Acest mod direct de exprimare afectează imaginea partidului sau l-a definește mai bine?

- Atitudinea mea nu afectează imaginea creată în rândul electoratului românesc de către PUNR ci o definește și o individualizează. Celelalte partide, dintr-o așa-zisă diplomatie, pe care eu o înțeleg cu totul altfel, evită să-și spună punctul de vedere în chestiuni limpezite. PUNR își susține deosebit de tranșant principiile politice, are o atitudine clară și la obiect.

- O revistă de tot mai mare tiraj vă prezintă permanent drept un iresponsabil și drept un nou Hitler. Nu vă irită acești termeni de comparație?

- Am remarcat asemenea prezentări în Cotavencu, în Evenimentul zilei, în România liberă și în alte publicații vândute Fundației Soros. Nu mă miră că se încearcă discreditarea unora dintre românii aleși în înalte funcții în țară.

- PUNR este unul dintre partidele acuzate sistematic de extremism, atât de presa din țară cât și de cea străină.

- Acuzarea este nedreaptă. Nu suntem deloc așa, românii din fire nu sunt extremiști. Avem însă în țară o formațiune politică etnică - Uniunea Democrată a Românilor Maghiari, care are ca obiectiv final anexarea Transilvaniei la Ungaria. Este singura formațiune extremistă din România. Eu as sugera să ni se exemplifice în mass-media românească o situație în care PUNR s-a dovedit a fi extremist. Vă asigur că nu se poate găsi un asemenea exemplu.

Cu cât dl Iliescu își încheie mai repede mandatul, cu atât mai bine pentru țară.

- La ce anume v-ați referit când, într-o întâlnire a conducerii partidului, l-ați considerat pe dl Ion Iliescu "minoritar"?

- Personal, regret că avem în fruntea României un asemenea om. Dl Iliescu este "minoritar" în sensul că a ajuns în opoziție cu națiunea română, este străin față de interesele neamului nostru și că atare este străin față de noi, românii. Fiind în minoritate, încă îl mai acrișăm o vreme până când va ajunge la un ceas al adevărului și se va prezenta în fața Comisiei de anchetă a evenimentelor din ianuarie '90, să relateze adevărul despre acele evenimente. De asemenea, îl așteptăm să-și achite obligațiile legale și constituționale și să vină în fața Parlamentului cu un raport privind starea națiunii. Prezentându-se în aceste două reprize, practic, își încheie mandatul. Cu cât o face mai repede cu atât mai bine pentru țară. Și pentru domnia sa!

- În al patrulea an al demnității sale,

"Dl Iliescu este «minoritar» în sensul că a ajuns în opoziție cu națiunea română"

- interviu cu dl Funar

România deține câteva noi recorduri europene: la mortalitate generală, la mortalitate infantilă, la omucideri; de asemenea, cea mai redusă natalitate, cea mai redusă medie de viață. Ce-i de făcut? vorba lui Lenin.

- Avem nevoie rapid de alegeri prezidențiale anticipate. Cu un alt președinte de țară, cu un alt guvern sunt stopate toate aceste "minuni" la care a ajuns neamul românesc și, în condițiile relansării economice, românii vor ajunge la un nivel de trai ce va permite creșterea natalității și menținerea tinereții neamului românesc.

- Raportul SRI conține vagi referiri la existența unor tabere de instruire para-militară în Transilvania. Ce ne puteți spune în plus?

- De dorit ar fi, SRI-ul să spună mai mult din ce știe și să localizeze aceste tabere de instruire. Da, există și în Transilvania și în Ungaria asemenea tabere unde sunt pregătiți tineri de pe teritoriul României și alții plecați în Ungaria. Dacă li se va da ocazia, vor reveni în țară pentru a reedita întâmplări de genul celor de la Timișoara, Sibiu, București, Cluj-Napoca, unde peste 900 de oameni nevinovați au fost uciși după 22 decembrie 1989, în bună măsură și cu mână ungurească.

PDSR se dovedește a fi cel mai neserios partid de pe scena

politică românească

- Se pare că negocierile purtate de PUNR pentru pătrunderea în Guvern sunt privite cu maliție de unii lideri PDSR care socotesc pretențiile dvs, nerealistice. Veți socoti o înfrângere eventuala neparticipare la guvernarea Văcăroiu?

- Pentru noi problema nu se pune chiar așa de tranșant, deci nu o considerăm o înfrângere. Noi avem oameni pregătiți a conduce mai multe ministere și dorim să participăm efectiv la guvernare, să contribuim la rezolvarea problemelor dificile ale țării. Din păcate, PDSR-ul se dovedește a fi cel mai neserios partid de pe scena politică românească, în decurs de trei ani. Și-a schimbat de trei ori denumirea, așteptăm să-și schimbe în continuare și sigla și liderii. Ca atare, la viitoarele alegeri parlamentare, PDSR va ajunge pe locul 3-4, dacă nu mai jos, pe scena politică românească.

- Circulă zvonul că unul dintre motivele principale pentru care PDSR nu-i încântat de o infuzie cu PUNR a Executivului îl constituie tocmai teama că partidul dvs ar putea accede la sertarele secrete ale OZN-urilor românești: decembrie '89, mineriade, Tg. Mureș, corupție.

- În bună măsură așa este. Noi suntem tranșanți în acest domeniu și nu avem nimic de ascuns pentru națiunea română. Noi unde intrăm, facem treabă. Și o facem în interesul

neamului românesc. Alții, care au fost în echipa Văcăroiu, inclusiv după căderea din septembrie, au fost oameni care au avut problemele țării, ci dimpotrivă, pentru a le-am strica PDSR-iștilor și prezidențialele toate socotelile îndreptate împotriva neamului românesc, începute la 22 decembrie, au continuat până azi. Aceasta este teama mare a PDSR și a președintelui Iliescu, că ce îi e teamă d-lui președinte, nu scapă de atunci încoace subminarea economiei naționale, patronează corupția și călășărită pătate cu care este confruntată țara aproape patru ani.

- Când vă întâlniți cu el repropoziți lucruri?

- De fiecare dată i le spunem tranșant convins că-i este groază când are o întâlnire cu reprezentanții PUNR.

- Și ce poziție adoptă?

- Încearcă să se eschiveze, dar nu are șansă. În orice caz, obisnuitul zâmbet dispăre. Și parcă îi stă mai bine în zâmbet.

Ruptura dintre PDSR și PUNR este doar aparentă și nu urmărește decât să inducă electoratul în eroare

- Credeți că există legături între PDSR și PUNR pentru mușamalizarea actelor de corupție?

- Bineînțeles. Între aceste formațiuni politice între liderii lor, legăturile sunt mai bune. Au fost în 22 decembrie '89. Ruptura este doar aparentă și nu urmărește decât să inducă în eroare pe alegătorii români.

- Un coleg de partid al dvs a afirmat că municipiul Cluj-Napoca este cel mai corupt oraș al țării, iar puterea de cumpărare a cetățenilor este de 10-20 de ori mai mică decât a celor din Capitală.

- Este o realitate, nu știu dacă de 10 ori mai mare dar Clujenii au mult de învățat. Suntem adepții privatizării și nu vrem să privatizăm magazinele din oraș. O parte din unitățile private sunt deschiase asociere cu Primăria. În fiecare lună primăria Municipality spre privatizare are de 10-30 spații comerciale, farmacii, servicii medicale. Ca urmare a acestor asocieri lungă chirie pe care întreprinzătorul și proprietarul spațiului, se angajează să doneze anuală primăriei, iar în fiecare an realizează o cotă-parte din profitul pe care realizează, dar nu mai mică decât un anumit nivel, 500 000, 1 milion negociat între firmă și o comisie o alcătuită din consilieri ai tuturor partidelor politice și din salariați ai primăriei. De pe urma acestor asocieri, primăria câștigă milioane de lei pe an.

Iulia F.

Interpelări Interpelări Interpelări

Domnului ministru al Sănătății, prof.dr. Iulian Mincu

În cadrul programului de "Actualități" al Televiziunii Române din ziua de 29 octombrie 1993, orele 20, s-a transmis măsura luată de către Ministerul Sănătății privind reîncadrarea chimiștilor, biochimiciștilor și biologilor principali în categoria chimiști, biochimiciști și biologi specialiști care își desfășoară activitatea în domeniul sanitar.

Așa zisa "echivalare" a acestor funcții este în realitate o retrogradare ce afectează atât prestigiul, cât și calitatea profesională atestată prin examene și titluri științifice ale acestui personal care lucrează în condiții nocive și într-o ramură de activitate de mare responsabilitate socială și, nu în ultimul rând, "echivalarea", adică retrogradarea, mai înseamnă și o pierdere de salariu în medie de 13 000 lei pe lună.

Cum justificați, domnule ministru, această măsură abuzivă, generatoare de nemulțumiri și tensiuni în sânul acestui valoros și important grup de specialiști?

Senator PNȚCD
Tănase P. Tăvală

Domnului ministru al Sănătății, Domnilor ministri ai Culturii și de Externe,

În orașul Pașcani se află în stare de funcțiune o presă de ulei artizanală. Centrul de Medicină Preventivă și Poliția Sanitară Iași refuză să primească dosarul și eşantioanele de probe de ulei, pretextând o hotărâre a Ministerului Sănătății de a nu se mai acorda avize pentru acest tip de întreprinderi, dar refuză să dea un răspuns scris.

Deoarece considerăm această măsură de natură să frâneze dezvoltarea inițiativei private, solicităm domnului Ministru al Sănătății să precizeze poziția oficială a ministerului pe care îl conduce.

Senator PNȚCD
Ion Manea

De o lună și jumătate, 112 tineri din Bucovina, bursieri în diferite instituții de învățământ din România, sunt împiedcați să intre în țară prin neacordarea vizelor cerute (ultimul pretext invocă necorespunzătoare a acestora), să vină în țară. Rog pe această cale pe domniile Ministerului Culturii și de Externe să insiste în soluționarea urgentă a acestui caz care amenință cu pierderea unui număr important de buni români din țară.

Senator P.